

SAMPLE BOOK

အိန္ဒိယနိုင်ငံ

အိန္ဒိယနိုင်ငံ

ဝတ္ထုတိုများ

mgyoe.com

SAMPLE BOOK

စိုးဘုရင် နှင့် မိခင်

ISBN 9789743005505
BOOKS M K

5000 KS

ဒုတိယပုံနှိပ် (စိုးဘုရင်)

9 782024 000884

Handwritten signature in white ink at the bottom left of the cover.

စာရိပ်မြိုင်အမှတ်စဉ် (၈၈)

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

ဒုတိယပင်လယ်

စိုးဘားဒိုင်

- ထုတ်ဝေသည့်အကြိမ် ♦ ပထမအကြိမ်၊ ၂၀၂၄ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ
- မျက်နှာဖုံးဒီဇိုင်း ♦ နေဆန်း
- အတွင်းဒီဇိုင်း ♦ ဒိုင်ဇင်ထွန်း
- ထုတ်ဝေသည့်အုပ်ရေ ♦ ၅၀၀
- စာအုပ်တန်ဖိုး ♦ ၅၀၀၀ ကျပ်
- ထုတ်ဝေသူ ♦ ဦးပြည့်အာကာ(၀၃၀၉၄-စာရိပ်မြိုင်စာပေ)
အမှတ် (၂၅၃/၂၅၅)၊ ပထမထပ်၊ ပန်းဆိုးတန်းလမ်းမကြီး၊
ဗိုလ်ချုပ်လမ်းနဲ့ အနော်ရထာကြား၊ ကျောက်တံတားမြို့နယ်။
- ပုံနှိပ်သူ ♦ ဒေါ်မျိုးမျိုးသန့်(မျိုးမျိုး ပုံနှိပ်လုပ်ငန်း) (၀၁၅၃၃)
အမှတ် ၁၁၊ ၅၆ လမ်း၊ ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
- ဖြန့်ချိရေး ♦ စာရိပ်မြိုင်စာပေ၊ အမှတ် (၂၅၃/၂၅၅)၊ ပထမထပ်၊
ပန်းဆိုးတန်း လမ်းမကြီး၊ ဗိုလ်ချုပ်လမ်းနဲ့ အနော်ရထာကြား၊
ကျောက်တံတားမြို့နယ်။ ဖုန်း ၀၉ ၇၆၂၂၂၆၀၂၀

စိုးဘားဒိုင်
ဒုတိယပင်လယ် / စိုးဘားဒိုင်။ ရန်ကုန်
စာရိပ်မြိုင်စာပေ။ ၂၀၂၄။
စာမျက်နှာ - ၁၄၄၊ ၁၃.၉၇ စင်တီ x ၂၀.၃၂ စင်တီ
(၈၈) ဒုတိယပင်လယ်

မာတိကာ

◆	ဒုတိယပင်လယ် အကြိုစကား	၄
၁။	ဦးပေါင်းမိုးနှင့် မလေးရှားရေ	၈
၂။	ခရီးသွားပင်လယ်	၂၀
၃။	မုန်တိုင်းယန္တရား	၃၁
၄။	ကြိမ်စာ	၄၇
၅။	စနက်တံနှလုံးသား	၆၄
၆။	ကမ်းမမိ လမ်းမမိ	၉၄
၇။	ငါးမိအေး	၁၀၃
၈။	ရေစီးကြောင်းယန္တရား	၁၁၂
၉။	ထားဝယ်သား အိမ်ပြန်	၁၂၂
၁၀။	ဖိုးသင်းပင်လယ်	၁၃၂
၁၁။	အမေ့လျှော့	၁၃၅

ဒုတိယပင်လယ် အကြိုစကား

ကျွန်တော်သည် ပင်လယ်ကမ်းခြေမြို့ဖြစ်သော ထားဝယ်မြို့တွင် မွေးဖွားခဲ့ပါသည်။ ငယ်စဉ်ကတည်းကပင် ကျွန်တော်သည် ပင်လယ်အငွေ့အသက်ကို ရရှိခဲ့ကာ ပင်လယ်က တိုက်ခတ်လာသောလေကို ရှုရှိုက်ခဲ့ရသည်။ ပင်လယ်စာများနှင့် လူလားမြောက်ခဲ့ရသည်။ ကျွန်တော် အရွယ်မရောက်မီကတည်းကပင် ပင်လယ်ခရီးကို ကြုံခဲ့ရသည်။

ကျွန်တော် အရွယ်ရောက်လာတော့ ပင်လယ်ထဲတွင် ဆယ်စုနှစ်တစ်ခုကျော် ကိုယ့်အိမ်ကိုယ့်ရာ ကိုယ့်နေရာအဖြစ် သွားလာနေထိုင်ခဲ့ရသည်။ လှိုင်းကြီးလှေအောက် အကြိမ်ကြိမ် ကြုံကြိုက်ခဲ့ရသည်။ လေပြင်းမုန်တိုင်းနှင့် ရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့ခဲ့ရသည်။ မိုးသက်လေပြင်းအောက်တွင် အန်တု ဖြတ်သန်းခဲ့ရသည်။ သေဘေးနှင့် ခဏခဏကြုံကာ အကြိမ်ကြိမ် လွတ်မြောက်ခဲ့ရသည်။

သောင်ကမ်းနံဘေး ပြေးလျှောက်ဖူးသလို ရွံ့ပြင်ကျယ်ထဲ နွံနစ်ရုန်းခဲ့ဖူးသည်။ ကျောက်ကြိုကျောက်ကြား အသည်းတယားယား သွားခဲ့ရသည်။ ကျွန်းကြိုကျွန်းကြား သည်းထိတ်ရင်ဖို ဖြတ်သန်းသွားလာရင်း ကျွန်းတွေပေါ်လည်း ရောက်ခဲ့ရသည်။ ကဏန်းနှိုက်၊ ငါးရှဉ့်တူး၊ ငါးများ၊ ကွန်ပစ်၊ ပိုက်ဆွဲ၊ ငါးထောင်တွေလည်း ကြုံခဲ့ဖူးသည်။

ပင်လယ်ကမ်းရိုးတန်းတစ်လျှောက် ရန်ကုန်ကနေ ကော့သောင်းအထိ

လူးလာခေါက်ပြန် သွားခဲ့ရုံမက မြန်မာ့ရေပိုင်နက်ကိုကျော်လွန်၍ စင်ကာပူ၊ မလေးရှားအထိ ခရီးဆန်ခဲ့ပြီးမှ လမ်းခုလတ်ကနေ သေကံမရောက် သက်မပျောက် ဘဲ လှည့်ပြန်ပြေးခဲ့ရဖူးသည်။

ကျွန်တော်သည် အပြောကျယ်လှသည့် ပင်လယ်ထဲတွင် သွားလာရှာဖွေ စားဝတ်နေရေးတာဝန်ကို ဖြေရှင်းရင်း ကြုံတွေ့ရသမျှတွေကို မှတ်မှတ်ရရ ရှိနေ သည်များရှိသလို မေ့ပျောက်သွားခဲ့ရသည်များ၊ မေ့နေသည်များလည်း ရှိနေပါ သည်။ အချို့အတွေ့အကြုံတွေ အာရုံထဲပြန်ပေါ်လာပြီး အချို့ကတော့ ပုန်းကွယ်နေ ခဲ့လေသည်။

ပင်လယ်ရေထဲကနေ ကုန်းပေါ်ရောက် အခြေချသည့်အခါမှာတော့ ကျွန်တော်သည် ပင်လယ်နှင့်ပတ်သက်သော ဝတ္ထုတိုကလေးတွေကို ရေးဖြစ်လာ ပါသည်။ ကျွန်တော့်အာရုံတွင် ထင်ဟပ်နေသော ပင်လယ်သည် ကျွန်တော့်စာရေး စားပွဲတွင် လာထိုင်ကာ မိတ်ဟောင်းဆွေဟောင်းနှင့် ပြန်တွေ့ရသလို စကားကောင်း နေတတ်သည်။ ရှေးဖြစ်ဟောင်း အောက်မေ့ဖွယ်တွေကို စကားလက်ဆုံကျကြ ရသည်။

တကယ်တော့ ပင်လယ်နှင့်ပတ်သက်၍ အိပ်ရာ၊ ထိုင်ခုံ၊ လဲလျောင်း နားခိုရာ ဖြစ်ခဲ့သော၊ နောက်ဆုံး အိမ်သာတက်တာကအစ ပင်လယ်ရေထဲစွန့်ခဲ့ ရသော ကျွန်တော်သည် စက်လှေလုပ်ငန်း လုပ်ကိုင်ခဲ့သည့် ဆယ်နှစ်ကျော်အတွင်း တန် ၅၀ ခန့်သာ တင်ဆောင်နိုင်သည့် ရွက်လှေကလေးကနေ တန် ၅၀၀ ကျော် ကုန်တင်နိုင်သော စက်လှေကြီးများအထိ လိုက်ပါစီးနင်းလုပ်ကိုင်ရင်း လူပေါင်းစုံနှင့် လည်း ကြုံခဲ့ရသည်။

ပင်လယ်သည် ပရိယာယ်များလှသည်ဟု ဆိုကြပါသည်။ လူတွေက ပို၍ ကြောက်စရာကောင်းပါသည်။ ပင်လယ်က သူလိုလားလျှင် သင်ဖြူခင်း၍ သူမလို လားလျှင် မုန်တိုင်းဆင်သည်ဟု ဆိုကြပါသည်။ လူတို့မှာ ထိုသဘောတရား ပိုမို ကိန်းအောင်းနေသည်ကို တွေ့နိုင်ပါသည်။

ပင်လယ်က သူ့သဘာဝအတိုင်း ပုံသေနည်းကျ သူ့လက္ခဏာနှင့် သူ လှုပ်ရှားတတ်ပါသည်။ မုန်တိုင်းလာတော့မည်ဆိုလျှင် ကြိုတင်အချက်ပြသည်။ လှိုင်းကြီးလေထန်တော့မည်ဆိုလျှင် ကြိုတင်နိမိတ်က အလျင်ရောက်လာသည်။ ရေတိမ်-ရေနက်၊ ရေကြောင်း အကျဉ်း-အကျယ်၊ ရေဝဲ၊ ရေကန် . . . ရေသည် ပြောင်းလဲသွားလျှင် သိသာသောသင်္ကေတများဖြင့် ပြောင်းလဲတတ်ပါသည်။

ကြိုတင်နိမိတ်ပြချက်မရှိဘဲ လက်လွတ်စပယ် မလုပ်တတ်သော ပင်လယ်
၏ တိကျသောရပ်တည်မှုကြောင့် ပင်လယ်ကို ကျွန်တော်ချစ်လာသည်။ ပင်လယ်
က ကျွန်တော့်အတွက် မိတ်ဆွေဖြစ်လာသည်။ ပင်လယ်ဝတ္ထုတွေကို ကျွန်တော်
ရေးခဲ့သည်။ ဆက်၍လည်း ရေးစရာ ကျန်နေပါသေးသည်။ ဆယ့်ငါးနှစ်ခန့်
ကျင်လည်ခဲ့ရသော တကယ့်ပင်လယ်နှင့် ဝတ္ထုအဖြစ် ဖန်တီးထားသောပင်လယ်
အနည်းငယ် ကွာခြားနေနိုင်ပါသည်။ ကျွန်တော်က ပင်လယ်ကို ပင်လယ်သတ်သတ်
မရေးဘဲ ခေတ်ပြိုင်အနေအထား၊ လူမှုဘဝနှင့်ရောကာ ဖန်တီးရေးသားခဲ့သည်။
ကျွန်တော့် ဝတ္ထုတိုများတွင် ပကတိပင်လယ်ကို ဖော်ပြနေသော်လည်း ဝတ္ထုဖွဲ့စည်း
ပုံတွင် လူ့လောကသဘာဝနှင့် ပတ်ဝန်းကျင်လောကအမြင်တို့ ယှက်နှွယ် ပါဝင်
နေပါလိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်၍လည်း ကျွန်တော် ပြုပြင်ရေးသားထားသော ပင်လယ်
ဝတ္ထုတိုများပါ ပင်လယ်ကို 'ဒုတိယပင်လယ်' ဟု ကျွန်တော်က ကင်ပွန်းတပ်
ပါသည်။

ပထမပင်လယ်မှာ ကျွန်တော် ဖြတ်သန်းရင်ဆိုင် အန်တုကျော်လွှားခဲ့ရ
သော ပင်လယ်ဖြစ်ပြီး ဒုတိယပင်လယ်မှာ အပြင်ကနေပြန်ကြည့်ကာ သင်ယူတွေး
ခေါ် ခံစားထားမှု ဖြစ်ပါသည်။ ပထမပင်လယ်တွင် အတွေ့အကြုံကနေ ပင်လယ်
ကို နားလည်အောင်ကြိုးစားခဲ့ပြီး ဒုတိယပင်လယ်တွင် ပင်လယ်ကနေ လောက
အမြင် အားမာန်တို့ကို ထုတ်ယူရန် အားထုတ်ထားပါသည်။

၂၀၀၅ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလက ကျွန်တော်သည် ပင်လယ်ဝတ္ထုတိုများကို
စုစည်း၍ 'ပင်လယ်ကွန်ရက် ဝတ္ထုတိုများ' ဟူသော စာအုပ်တစ်အုပ်ကို ထုတ်ဝေ
ခဲ့သည်။ အခု စုစည်းထုတ်ဝေလိုက်သော ပင်လယ်ဝတ္ထုတိုများမှာ ထိုစာအုပ်တွင်
မပါဝင်သော ဝတ္ထုတိုများဖြစ်ပြီး မဂ္ဂဇင်းအသီးသီးတွင် ဖော်ပြပြီးသော ဝတ္ထုတိုများ
ဖြစ်ပါသည်။

ဒုတိယပင်လယ် ဝတ္ထုတိုကို ထုတ်ဝေဖြစ်ခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ကျေးဇူး
တင်ရမည့်သူများကို စဉ်းစားလိုက်သောအခါ ပင်လယ်နှင့် ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်အောင်
ပြုလုပ်ပေးခဲ့သည့် ကျေးဇူးရှင်မွေးမေမေ၊ ပင်လယ်ဝတ္ထုတိုများကို ရွေးချယ်ဖော်ပြ
ခဲ့သည့် မဂ္ဂဇင်းများနှင့် အယ်ဒီတာများ၊ မဂ္ဂဇင်းအသီးသီးတွင် သရုပ်ဖော်ပုံများ
ရေးဆွဲပေးခဲ့ကြသည့် သရုပ်ဖော်ဆရာ ဆရာမများ၊ ယခုစာအုပ်အတွက် မျက်နှာဖုံး
ပန်းချီရေးပေးခဲ့သော ပန်းချီ နေဆန်း၊ ထုတ်ဝေသည့် စာရိပ်မြိုင်စာပေ၊ ဖတ်ရှု
အားပေး ဝေဖန်ပေးခဲ့ကြသူများ... စသည်ဖြင့် တန်းစီ ပေါ်လာပါသည်။ အားလုံး

mgyoe.com

ကို ကျေးဇူးတင်ပါသည်။ ဝယ်ယူအားပေး ဖတ်ရှုကြသည့် ပရိသတ်များကိုလည်း
အထူးတလည် ကျေးဇူးတင်ကြောင်း နှုတ်ခွန်းဆက်သလိုက် ပါသည်။

စာဝမ်းစာဖြင့် ဘဝမြှင့်နိုင်ပါစေ

စိုးဘားဒိုင်

ဦးပေါင်းမိုးနှင့် မလေးရှားရေ

အောင်ဇော်တိုးမှာ ဝါလတ်၊ ဝါတန်း၊ ဘီးဇင်း၊ ငါးသလောက် လှေစုံအောင် လုပ်ခဲ့ဖူးသော်လည်း ဦးပေါင်းမိုးလှေနှင့်တော့ တစ်ခေါက်မှ မလိုက်ဖူးခဲ့ပေ။ ပင်လယ်အတွေ့အကြုံကို သူ ၁၄ နှစ်သားလောက်ကတည်းက ကျောက်ငို ငါးဖမ်း စက်လှေဖြင့် လိုက်ပါလုပ်ခဲ့သူဖြစ်ရာ သူ့ရေလုပ်သက်ကပင် ၁၆ နှစ် ရှိလာခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။

ထိုင်းနိုင်ငံ၊ ရနောင်းမြို့တွင် အခြေစိုက်သော ငါးဖမ်းစက်လှေများတွင် ဦးပေါင်းမိုးမှလွဲ၍ ကုမ္ပဏီအတော်များများ လုပ်ခဲ့ဖူးပြီးဖြစ်သည်။ ရနောင်းတွင် သူ့အတွက် အလုပ်မရှားပေ။ ဘယ်ငါးလှေပေါ်တက်တက် တက်လိုက်သွားလို့ရသည်။

ဦးပေါင်းမိုးလှေမှာ မြန်မာ့ရေပိုင်နက်၊ ထိုင်းရေပိုင်နက်များတွင် ငါးဖမ်း သောလှေများ ဖြစ်သည်။

လှေအများစုမှာ ပဲပိုင်းတွင် ပေါင်းမိုးထားရှိကြသော်လည်း သည်ဘက် ပိုင်းတွင် ငါးဖမ်းပိုက် အတင်အချပေါ်မူတည်၍ လှေဦးပိုင်းတွင် ပေါင်းမိုးထားရှိသော လှေများ ပေါ်လာသည်။ ဦးဘက်တွင် ပေါင်မိုးကိုထားရှိသဖြင့် လှေပဲ့ပိုင်းတစ်ခုလုံး ကို လှေဦးပိုင်းလို အပြားလိုက်ထားရှိပြီး ပိုက်တင်၊ ပိုက်ချ၊ ငါးရွေးအလုပ်ကို လုပ် ရသည်။ ရွက်တိုင်ကို လှေ၏အလယ်တွင် ထားရှိသည်။ ငါးဖမ်းပိုက်ဆွဲတင်သော ခွမ်းစက် လှေပဲ့တွင်ထားသည်။

လှေဦးတွင် အလုပ်လုပ်သောပုံစံကနေ လှေပဲ့တွင် အလုပ်လုပ်သောပုံစံ ကလွဲ၍ လုပ်ငန်းဆောင်တာနှင့် အလုပ်လုပ်ပုံကတော့ အတူတူပင်ဖြစ်သည်။

ဦးပေါင်းမိုးစက်လှေနှင့် ရေစက်မဆုံသေး၍သာ အောင်ဇော်တိုး မလုပ် ဖူးသေးခြင်း ဖြစ်သည်။

ဦးပေါင်းမိုးမှာ လုပ်ဖြစ်ရင်တော့ မြန်မာ့ရေ၊ ထိုင်းရေတွင်မှာ ငါးဖမ်းသည့် အလုပ်ကိုမလုပ်ဘဲ မလေးရှားရေတွင် ဖမ်းသည့်အလုပ်ကိုပဲ လုပ်မည်ဟု သူ ဆုံး ဖြတ်ထားသည်။

မလေးရှားရေတွင်ဖမ်းသော ဦးပေါင်းမိုးလှေများမှာ အရွယ်အစားလည်း ကြီးသည်။ အသွားအပြန် တစ်ခေါက်ကို လနှင့်ချီ၍ကြာချင် ကြာတတ်သည်။

ထုံးစံအတိုင်း လှေတွေကတော့ ထိုင်းကုမ္ပဏီတွေကပိုင်သည့် ရနောင်းက လှေတွေပဲဖြစ်သည်။ မြန်မာ့ရေတွင် ဝင်ခိုးဖမ်းလိုက်၊ မလေးရှားရေတွင် ဝင်ခိုးဖမ်း လိုက်နှင့် လစ်လျှင်လစ်သလို ခိုးဖမ်းကြတာပဲဖြစ်သည်။ ထိုင်းရေမှာက ငါးတော် တော် ရှားသွားပြီဖြစ်သည်။ မြန်မာ့ရေနှင့် မလေးရှားရေတွင် ဝင်ခိုးဖမ်းမှပဲ ငါး ကောင်းကောင်း၊ ကြီးကြီး ရတော့သည်။ ထိုင်းရေမှာက ငါးကောင်း၊ ငါးကြီး မရှိ တော့သဖြင့် ပြန်မွေးနေရသည့် အနေအထားကို ရောက်နေပြီဖြစ်သည်။

မြန်မာ့ရေမှာကျတော့ ကမ်းနီး-ကမ်းဝေး သတ်မှတ်ထားပြီး စောင့်ကြည့် နေမှုများ ရှိသဖြင့် ငါးက ထိုင်းရေမှာလောက် ရှားပါးသွားခြင်း မရှိသေးပေ။ အထူး သဖြင့် ဝါလတ်၊ ဝါတန်း ငါးဖမ်းလှေကြီးများ ဝင်ရောက်ဖမ်းခွင့်မပြုသော ကမ်းနီး ရေများတွင် ငါးပေါနေသေးသည်။ ထိုငါးပေါနေသေးသော ကမ်းနီးရေသို့ ကမ်း ဝေးဖမ်းခွင့် လိုင်စင်ရငါးဖမ်းလှေများက အလစ်ဝင်ရောက် ခိုးဖမ်းကြခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုလှေများထဲတွင် ဦးပေါင်းမိုးလှေများလည်း ပါဝင်သည်။

ထိုင်းနိုင်ငံမှာကျတော့ ရေထွက်ပစ္စည်း ထုတ်ကုန်တွေ Export အကြီး အကျယ်လုပ်ကြရာမှ ထိုင်းရေထဲ ယက်သဲ့နှင့်ယူလိုက်သလို ပိုက်စိပ်တိုက် ဖမ်းဆီး ပစ်ခဲကြရာ ငါးဖျင်းငါးမွှားများပင် ငါးလားမြောက်ခွင့် မရခဲကြတော့ပေ။ ပြန်လည် မွေးမြူရသည့်အဆင့်သို့ ရောက်ခဲ့ရတော့သည်။

အောင်ဇော်တိုးမှာ ဝိုင်းချုပ်ပိုက်ကိုသုံးသော ဝါတန်း ငါးဖမ်းလှေများတွင် ပို၍လုပ်ဖူးသည်။ ပိုက်သုံးထပ်ရှိပြီး ပိုက်ကွက်ကြီး လတ်-သေးဖြင့် တွဲထားသည်။

ငါးကြီးတွေက ပိုက်ကွက်ကြီး၊ ပိုက်ကွက်ကြီးက လွတ်ထွက်လာသော ငါးတွေက ပိုက်ကွက်လတ်၊ ပိုက်ကွက်လတ်က လွတ်ထွက်လာသော ငါးတွေက

ပိုက်ကွက်သေး စသည်ဖြင့် အဆင့်ဆင့် မလွတ်အောင်ဖမ်းရာ နောက်ဆုံး ပိုက်သေး တွင်မိသော ငါးသေးငါးမွှားများကို ပါကင်ငါးအဖြစ်ယူသည်။ ရေထဲရှိသမျှငါးကို ရေစစ်နှင့်စစ်ယူသလို ယူသော ငါးဖမ်းနည်းဖြစ်သည်။

ပါကင် ငါးသေးငါးမွှားများကို ရေခဲကန့်ထဲ ငါးတစ်ထပ်၊ ရေခဲတစ်ထပ် လောင်းချထပ်စီပြီး ကမ်းရောက်လျှင် ဂေါ်ပြားဖြင့် တူးကော်ယူရသည်။ ငံပြာရည် ချက်ရာတွင် ယင်းပါကင်ငါးများကို သုံးသည်။ ငါးကြီး၊ ငါးလတ် များများရလျှင်တော့ နောက်ဆုံးပိုက်တွင်ပါလာသော ထိုငါးသေးငါးမွှားများကို ရေထဲသွန်ချပစ်ခဲ့ကြ သည်။ မျိုးဆက်သစ်ငါးလေးများ သန်းနှင့်ချီ၍ သေကျေဆုံးရှုံးရသည်။

ထို့ကြောင့်လည်း ထိုပိုက်စိမ်တိုက်ဖမ်းနည်းဖြင့် ဖမ်းခဲ့ကြသော ငါးဖမ်း လှေများ ကျေးဇူးကြောင့် ထိုင်းရေတွင် ငါးများ ပြုန်းမလောက်ဖြစ်သွားခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့်လည်း ထိုင်းငါးဖမ်းစက်လှေများသည် ထိုင်းရေကနေ မြန်မာ့ ရေ မလေးရှားရေတို့ဘက် ထွက်ဖမ်းကြသည်။ မြန်မာ့ရေပေါ်တွင် ဖက်စပ်ဖမ်းခွင့် ရနိုင်သေးသော်လည်း မလေးရှားရေမှာတော့ ဖက်စပ်လုပ်ခွင့် မရသဖြင့် ထိုင်းရေစပ် ကနေ မယောင်မလည်လုပ်ကာ လစ်လျှင်လစ်သလို ဝင်ဆွဲရသည်။

အခြေအနေ၊ အချိန်အခါကို ချောင်း၍ ခိုးဖမ်းရသဖြင့် ရိက္ခာအလုံ အလောက် ယူသွားကာ လနှင့်ချီ၍စောင့်ကာ ခိုးဖမ်းကြရသည်။ မလေးရှားရေတွင် သွားဖမ်းသော ဝါလတ်၊ ဝါတန်းလှေ အများစုမှာ ဦးပေါင်းမိုးတွေဖြစ်ကြသည်။

“တိုးကြီး.. . မလေးရှားရေ လိုက်မလား”

“ဝါလတ်လား၊ ဝါတန်းလား”

“ဝါတန်း.. . ဦးပေါင်းမိုးလှေကွ။ လူ ၃၀ လောက် ပါမယ်။ လှေကြီးပဲ”

“ဝါတန်းဆိုရင်တော့ မဆိုးဘူး။ မလေးရှားရေလည်း တစ်ခေါက်မှ မလိုက်

ဖူးဘူး”

“စွန့်တော့စွန့်ရတာပေါ့ကွာ၊ အောင်ရင်တော့ မြက်မြက်ကလေးရတယ် ကွ။ မအောင်ရင်တော့ ရေခဲပြတ်ပြီး၊ ဆီပြတ်ပြီး ပြန်လာရတာပေါ့။ ခါလီပြန်လာ ရရင်တော့ ခါးချည့်ပေါ့ကွာ”

“ဘယ်တော့ထွက်မှာတဲ့လဲ”

“နောက်တစ်ပတ်လောက်တဲ့။ မင်းလိုက်ရင်တော့ ငါလည်းလိုက်ချင်လို့”

ဝါတန်း ငါးဖမ်းစက်လှေက ဝိုင်းချုပ်ပိုက်အမျိုးအစားဖြစ်ပြီး ဖိုက်ကို

ဝိုင်း၍ သိမ်း၍ ချုပ်ကာ ခွမ်းစက်ဖြင့် ဆွဲတင်ရသည်။ ဝိုင်းချုပ်ရာတွင် အသုံးပြုရန် အတွက် လှေငယ်ကလေးပါရသည်။ တချို့ ငါးလှေကြီးများတွင် ဝိုင်းလှေကလေး နှစ်စီးပါသည်။

ငါးဖမ်းစက်လှေတွေကို ကြည့်လိုက်လျှင် ဝိုင်းလှေကလေးတွေ လှေနံ တွင်၊ လှေပေါင်းတွင် ချည်ထားတာ၊ လှေပဲ့တွင်ချည်ထားတာ တွေ့လျှင် ယင်း ငါးဖမ်းစက်လှေသည် ဝါးတန်းငါးဖမ်းစက်လှေဖြစ်ပြီး ဝိုင်းလှေမပါလျှင် ဝါလတ် ငါးဖမ်းစက်လှေဖြစ်သည်။

ဝါတန်း ငါးဖမ်းစက်လှေ အတော်များများသည် ပိုစင်ခွဲတမ်းဖြင့် လုပ်ကြ တာများသည်။ လှေပေါ်ပါသူ လှေသားအားလုံး လခမရကြဘဲ ရလာသည့်ငါးပေါ် မှုတည်၍ သတ်မှတ်ခွဲတမ်းရကြသည်။ ငါးများများရလျှင်၊ ငါးကောင်းကောင်း ရလျှင်၊ ပုစွန်ရလျှင် ရောင်းရငွေကလည်း များသဖြင့် ခွဲတမ်းကလည်း စိုစိုပိုပို ရတတ်သည်။

မလေးရှားရေတွင် သွားခိုးရမည်ဖြစ်၍ ငါးလှေထုတ်ပေးသည့် ကုမ္ပဏီ ကလည်း လခစားတွေထက် ပိုစင်ခွဲတမ်းစနစ်ကို ပိုသဘောကျတတ်သည်။ လှေ သမားတွေကလည်း ပိုစင်ခွဲတမ်းစနစ်ကို ပိုလုပ်ချင်ကြသည်။

လှေပိုင်ရှင်ဘက်က ရင်းထားရတာတွေများသလို လှေလုပ်သားတွေဘက် ကလည်း ဘဝနှင့် အသက်ကို ရင်းထားကြရသည်။ ခရီးကဝေးသလို သဘာဝဘေး အန္တရာယ်မျိုးစုံကလည်း စောင့်ကြိုနေတတ်သည်။ မလေးရှား ကမ်းခြေစောင့်အဖွဲ့ နှင့် ကင်းလှည့်စစ်သင်္ဘောများ၏ အန္တရာယ်ကလည်းရှိသည်။ သည်ကြားထဲ ပင် လယ်စားပြတွေကလည်း အပျင်းပြေ တိုက်တတ်သေးသည်။ ပင်လယ်စားပြတွေက ငါးဖမ်းလှေတွေကို တိုက်စရာ စက်လှေ၊ သင်္ဘော မရှိတော့မှ၊ ငတ်တော့မှသာ တိုက်တတ်သည်။

မလေးရှားရေ ခိုးဖမ်းသော ငါးလှေများတွင် လက်နက်တွေ သယ်ဆောင် သွားတတ်ကြသည်။ သေနတ်ပစ်တတ်အောင်လည်း သင်ထားရသည်။ အောင်ဇော် တိုးပင်လျှင် သေနတ်ပစ်လေ့ကျင့်ထားသည်။ တစ်ခါမှတော့ ပွဲမတိုးရသေး။

“ဘယ်ကုမ္ပဏီကလဲ”

“ကိုထန်းကုမ္ပဏီက... တိုးကြီး သွားစုံစမ်းကြည့်ပါလား”

“ကိုထန်းကုမ္ပဏီဆိုရင် ကိုထန်းနဲ့ ငါသိတယ်။ သူ့ဘက်စမ်းနဲ့လည်း ခင်တယ်။ ဒီကောင်ကြီးက ဗမာစကားတောင် တတ်နေပြီ။ သူမပြောတတ်တာကျ

တော့ ရှမ်းလိုပြော၊ ဗမာလိုပြောတတ်တာကျတော့ ဗမာလိုပြောတာ။ ငါလည်း သူနဲ့ပြောရင် ရှမ်းလိုပြောတယ်။ ရှမ်းလိုမပြောတတ်တော့ ဗမာလိုပြောတယ်။ ငါပြောတဲ့ ဗမာလို နားမလည်တော့ ကြားလူတစ်ယောက်ကိုမေးနဲ့ ဟုတ်နေတာပဲ။

“ငါ့အတွက်ပါ ပြောလာခဲ့ကွာ”

“မင်း သေနတ်ပစ်တတ်လား”

“သေနတ်ပစ်ရဦးမှာလား။ လှေထဲ လူ ၃၀ ပါတာကွာ။ ပစ်တတ်တဲ့ကောင် ပစ်ပါစေပေါ့။ ငါက ဝပ်နေလိုက် ပြီးတာပဲ။ အန္တရာယ်တောင် ကင်းသေးတယ်”

ဖိုးနောင်စကားကြောင့် အောင်ဇော်တိုးက သဘောကျပြီး အားရပါးရ ရယ်လေသည်။

ဖိုးနောင်ပြောတာလည်း ဟုတ်သည်။ လှေထဲ သေနတ်ပါလျှင်လည်း ၁၀ လက်လောက်ပဲ ပါနိုင်မည်။ ခြောက်ရုံလှန့်ရုံလောက်၊ လွယ်လွယ်ကူကူဝင်မကပ် ရဲအောင် တားရုံလောက် ထည့်သွားကြတာမျိုးဖြစ်သည်။ နောက်ကလိုက်လာလျှင် ပစ်ချရမည့် ရေပေါ် ဗုံးတွေကိုလည်း သယ်ဆောင်သွားကြရပေဦးမည်။

ရနောင်းမြို့၊ စဖန်ပလားဆိပ်ကမ်း၊ ကိုထန်းကုမ္ပဏီပိုင် တံတားကနေ ဦးပေါင်းမိုး ဝါးတန်းစက်လှေ ထွက်ခွာလာချိန်မှာ ရေတက်ဦးတွင်ဖြစ်ပြီး ဒေသ စံတော်ချိန် ည ၉:၃၀ ဖြစ်လေသည်။ မစို့မပို့လရောင်ကလေးကို အားပြု၍ ထွက် ခွာလာခဲ့သော်လည်း ပဲ့နင်းနှင့်လှေသားတွေကတော့ ပင်လယ်ပြင်ရဲ့ သဘာဝ အမှောင်ကို ကောင်းကောင်းကျက်မိထားသလို တက်မကြိုးကိုလည်း အလွတ်ရနေ ကြသည်ဖြစ်ရာ စက်လှေကို ပုံမှန်အတိုင်းပင် ခုတ်မောင်းလာခဲ့သည်။

တစ်ညလုံး ခုတ်မောင်းနေသော စက်လှေသည် နောက်နေ့ နေ့လယ် ၄ နာရီလောက်တွင် မလေးရှားရေစပ်နှင့် မလှမ်းမကမ်းသို့ ရောက်လာသည်။

နေခင်းကြောင်းတောင် မလေးရှားရေထဲ ဝင်ခိုးဖမ်းရသည်မှာ စောင့်ကြည့် ရမည့် အန္တရာယ်တွေက များလှသည်။ ထိုင်းရေထဲမှာပဲ တစ်ဆူးလောက် စမ်းချ ကြည့်ပြီး အခြေအနေကို အကဲခတ်ကြည့်နေကြသည်။ ပတ်ဝန်းကျင် မှန်ပြောင်း တစ်ကြည့်အတွင်း မည်သည့်ငါးဖမ်းစက်လှေကိုမှ မတွေ့ရပေ။

မလေးရှားရေထဲတွင် စောင့်ကြည့်နေသော စစ်သင်္ဘောများ၊ ကမ်းခြေ စောင့်အဖွဲ့များ၏ အရိပ်အယောင်ကို မတွေ့ရသလို အခြားလှေတစ်စီးတလေကိုမှ မတွေ့ရပေ။

mgoe.com

မနက်ဂျူတီကျနေသော လှေသား ၅ ယောက်ကလည်း ပတ်ဝန်းကျင် တစ်ခွင်လုံးကို ဂရုစိုက်၍ စောင့်ကြည့်နေကြသည်။ ထိုင်းရေထဲမှာပဲ ရှိနေသေး သဖြင့် လှေသားတွေကလည်း အေးအေးဆေးဆေး ရှိနေကြသည်။

စားဖို့မျှကတော့ လှေသားများ စားသောက်ရန်အတွက် ချက်ပြုတ်နေပြီ ဖြစ်ရာ လှေသားနှစ်ယောက်က ကူညီပေးနေသည်။

“တိုးကြီး . . . အခြေအနေကတော့ တော်တော်ကောင်းမယ့်သဘောပဲ ကွ။ ထိုင်းရေမှာရော၊ မလေးရေမှာရော ဘာလှေမှမတွေ့ရဘူး။ ကြည့်ရတာ ငါတို့ လှေပဲရှိမယ်”

“ပြောလို့တော့မရဘူးကွ။ ထပ်စောင့်ကြည့်ရဦးမှာ”

“ငါးဆရာနဲ့ ပဲနင်းကတော့ စကားကောင်းနေကြတာပဲ။ ဘာတွေတိုင်ပင် နေလဲ မသိဘူး”

“လူကြီးတွေအလုပ်ပဲကွ။ ငါတို့ဝင်ပါရမယ့်ကိစ္စဆိုရင် ငါတို့ကိုခေါ်ပြော မှာပေါ့”

အောင်ဇော်တိုးတို့မှာ မနက်ဂျူတီလွတ်နေသဖြင့် လှေပဲ့တွင်ထိုင်ပြီး စကားပြောနေကြသည်။ လှေသားတစ်ဖွဲ့ကတော့ ဟောလိဝုဒ် ဆွဲနေကြသည်။ တက်မကူနှင့် လက်ထောက်ပဲနင်းတို့ကတော့ အဝေးကြည့်မှန်ပြောင်းတစ်လက်ဖြင့် တစ်ယောက်တစ်လှည့် ကြည့်နေကြသည်။

“ကြည့်ရတာ နေ့ခင်းဘက် မလှုပ်ရှားဘဲ ညကျမှ လှုပ်ရှားကြမယ့်သဘော ရှိတယ်နော် ငါးဆရာ . . . မလေးရေထဲဝင်ဆွဲတာကလည်း ညဘက်ဝင်ဆွဲကြတာ ဆိုတော့ နေ့ခင်းဘက်ကို အေးအေးဆေးဆေး နားနေကြပုံရတယ်”

“နေ့ရယ် ညရယ်လို့တော့ မဟုတ်ဘူး။ ဒီကောင်တွေ ထွက်ချင်တဲ့အချိန် ထွက်တာပဲ။ စစ်သင်္ဘောမှာပါတဲ့ မှန်ပြောင်းတွေက အားကောင်းတော့ ကျွန်တော် တို့နေရာအထိ မြင်ချင်မြင်နိုင်တယ်”

ငါးဆရာစကားကို ပဲနင်းက ခေါင်းတညိတ်ညိတ် လုပ်နေသည်။ ဆေးပြင်း လိပ်ကို မီးညှိပြီး တစ်ဖွာနှစ်ဖွာ ဖွာလိုက်သည်။ လက်ထောက်ပဲနင်းနှင့် တက်မကူ ကို ‘အခြေအနေဘယ်လိုလဲ’ဟု လှမ်းမေးသည်။ ‘လောလောဆယ် ဘာမှမမြင်သေး ဘူး’ဟု ဖြေသည်။

ပဲနင်းကြည့်ရသည်မှာ လှေ၊ သင်္ဘော ရှင်းနေတုန်း မလေးရေထဲ ဝင်ဆွဲ ချင်နေပုံရသည်။

ငါးဆရာက သူ့အခန်းရှိရာ အပေါ်ထပ်သို့ တက်သွားပြီး ငါးကြည့်မှန်ပြောင်းနှင့် လှည့်ပတ်ကြည့်သည်။ ရေပြင်အနေအထားကို အကဲခတ်ပြီး ငါးအခြေအနေကို ခန့်မှန်းရသည်မှာ ငါးဆရာ၏တာဝန်ဖြစ်သည်။ သူ့ချခိုင်းသည့်နေရာတွင် ပိုက်ကိုချရသည်။

ငါးအရနည်းခြင်း၊ များခြင်းသည် သူ့ကျွမ်းကျင်မှုအပေါ်တွင် မူတည်နေသည်။ ငါးဆရာသည် ရေမျက်နှာပြင်ကိုကြည့်ပြီး ထိုရေမျက်နှာပြင်၏အောက်တွင် ငါးရှိမရှိကို အကဲဖြတ်ရသည်။ ဖမ်းလောက်သည့် ငါးပမာဏရှိမှ အကဲခတ်ရတာ လွယ်သည်။ တစ်ခါတလေ ကံစမ်းမဲနှိုက်ရတတ်သေးသည်။ အတွေ့အကြုံပေါ်တွင် မူတည်၍ ဆုံးဖြတ်ခြင်းဖြစ်ရာ အတိမ်းအစောင်းတော့ ရှိသည်ပင်။ ကံတရားက သူ့အပေါ် ဖေးမမှုရှိမရှိက သူ့အောင်မြင်မှုကို ဆုံးဖြတ်ပေးသည်။

ကိုယ့်နိုင်ငံရေပိုင်နက်မှာ ဖမ်းရတာထက် အခြားနိုင်ငံရေပိုင်နက်မှာ ဖမ်းရသည့်အခါ ငါးဆရာ၏ကျွမ်းကျင်မှုက အရေးပါလာသည်။ တော်ရုံတန်ရုံ နာမည်ရတာလောက်နှင့် မဖြစ်သေးဘဲ သူ၏လုပ်ငန်းအတွေ့အကြုံနှင့် မှတ်တမ်းက စကားပြောသည်။

ထို့အပြင် ငါးဆရာ၏ ခွဲတမ်းပိုစင်က အများဆုံးဖြစ်သည်။ ငါးဆရာသည် မလေးရေပြင်ကို လှည့်ပတ်ကြည့်ပြီး ဦးနှောက်နှင့် အာရုံကို အလုပ်ပေးနေသည်။ ရေပြင်အနေအထားကို အသေးစိတ် အကဲခတ်နေသည်။

“ဟေ့ကောင် လူပု . . . ဘာတွေတွေ့သေးလဲ”

ငါးဆရာက ကလန်ကလား ထောင်ထောင်မောင်းမောင်း တက်မကူကို လှမ်းမေးလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ အဝေးကြည့်မှန်ပြောင်းဖြင့် လှည့်ပတ်ကြည့်နေသော တက်မကူက ဘာထူးခြားမှုမှမရှိသေးကြောင်း လက်ဝါးကိုခါ၍ ဝိုင်းပြသည်။

“တောက်လျှောက်ကြည့်ထား။ ထူးခြားရင် အော်လိုက် . . . မထူးခြားရင် ဘာမှသတင်းမပို့နဲ့တော့။ လုံးဝမလစ်စေနဲ့ . . . သေချာဂရုစိုက်ကြည့်”

ငါးဆရာ၏ စူးစိုက်မှုမျက်လုံးများက တစ်နေရာတွင် ငြိမ်သွားသည်။ ထိုငြိမ်သွားသောနေရာကို သေချာကြည့်သည်။ ထူးခြားမှုဟူ၍ ပီပီပြင်ပြင်မတွေ့ရသော်လည်း သူ့အာရုံထဲသို့ အလိုလိုရောက်လာသော သတိပေးချက်က ထိုနေရာ တစ်ဝိုက်တွင် ငါးအုပ်ရှိနေသည်ဟု လက်တို့နေသည်။

ထိုအာရုံမျိုးမှာ ထူးခြားသည်။ ငါးတွေက သူ့ကိုညှို့ယူလိုက်သလိုမျိုး ဖြစ်သွားသည်။

“ပဲနင်း. . . စောစောကချထားတဲ့ဆူးကို သိမ်းလိုက်ရအောင်”

ငါးဆရာက ပဲနင်းကို လှမ်းပြောလိုက်သည်။ တစ်ဆက်တည်းလိုလိုပင် သူ့အာရုံကို ညှို့ယူလိုက်သောနေရာကို မျက်ခြည်မပြတ် စောင့်ကြည့်နေသည်။

လှေသားလေးယောက်က လှေနံဘေးတွင် ကပ်ချည်ထားသော ဝိုင်းလှေကို ဖြုတ်ကာ ရေထဲချသည်။ ပိုက်ဝိုင်းကိုလှော်ရင်း လိုက်ချုပ်သည်။ ခွမ်းစက်ကို မောင်းပြီး ပိုက်ကို ဖြည်းဖြည်းချင်းဆွဲသည်။ ပိုက်တွေက တစ်ဆင့်ပြီးတစ်ဆင့် လှေပေါ်တက်လာသည်။

ပိုက်ကို တစ်ခါတည်းရှင်းသည်။ ပိုက်လတ်တွင်ပါလာသော ငါးလေး ၁၄-၅ ကောင်ကို ဖြုတ်သည်။ နောက်ဆုံး ပိုက်သေးမှာတော့ ငါးလေးတွေ လေးပုံ တစ်ပုံလောက် ပါလာသည်။

ပိုက်ဆွဲပြီးပြန်ချနိုင်အောင် ရှင်းလင်းပြီးသည့်အခါ ငါးဆရာက သူ့ခိုအိမ်ကလေးထဲကနေ ကြည့်နေသည်။

ဦးပေါင်းမိုးပေါ်တွင် ခိုအိမ်ကလေးလို ခပ်မြင့်မြင့် ဆောက်ထားသော ငါးကြည့်စင်ခွင်ကလေးမှာ ပီပါတစ်လုံးကို အလျားလိုက် လေးပုံတစ်ပုံ ဖွင့်ထားသည့် ပုံစံလေးဖြစ်သည်။

အထဲတွင် ဆုံလည်ကုလားထိုင်လေး ရှိသည်။ ငါးကြည့်စင်သည် ရွက်တိုင်ပြီးလျှင် ငါးလှေထဲတွင် အမြင့်ဆုံးဖြစ်သည်။

“လူပု. . . ဘာထူးသေးလဲ”

“မထူးသေးဘူး ငါးဆရာ. . . အာလုံးပုံမှန်ပဲ”

“ဟုတ်ပြီ. . . ဆက်ကြည့်ထား။ ပဲနင်း. . . မလေးရေထဲဝင်မယ်”

ပဲနင်းက ကာလီဂရမ်ကို အချက်ပေးပြီး စက်လီဗာကိုမြှင့်လိုက်သည်။ ဦးပေါင်းမိုးလှေ မလေးရှားရေထဲသို့ စတင်ဝင်ရောက်လာပြီ ဖြစ်သည်။ ငါးဆရာက သူ့အာရုံကျရာနေရာကို လမ်းညွှန်ပြီး ငါးလှေကို ဦးတိုက်လိုက်သည်။

မလေးရှားရေထဲ ရောက်သွားသည့်အချိန်အထိ တက်မကူဆီမှ သတင်းပေးပို့ချက်အသစ် ထွက်မလာသေးပေ။ မလေးရှားရေထဲသို့ တော်တော်ရောက်လာခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ တက်မကူသံမှ အသံထွက်မလာသေး။ စက်လီဗာကို လျှော့သည်။ ပိုက်ချရန်ပြင်သည်။ တက်မကူထံမှ အသံထွက်မလာသေး။ ပိုက် စချသည်။ တက်မကူ အသံထွက်မလာသေး။

ပိုက်ချပြီးသွားသည်။ ဝိုင်းချုပ်လှေကလေးနှစ်စင်းထဲမှ တစ်စင်းကို အမှတ်

အသားထားခဲ့ပြီး ငါးလှေကို ထိုင်းရေထဲသို့ ပြန်မောင်းသည်။ ရေစပ်နှင့်အတော် ဝေးအောင် မောင်းသွားသည်။ ဝိုင်းချုပ်ကလေးကို ပင်လယ်ရေပြင်ပေါ်တွင် မီးခြစ် ဘူးလေးလောက်သာ တွေ့ရတော့သည်။

“ပဲ့နင်းရေ . . . ရာသီဥတုက ကျွန်တော်တို့ဘက်မှာ ရှိနေပြီဗျ။ လူပု . . . ဂရုစိုက်ဟေ့”

ငါးဆရာက ပဲ့နင်းကိုပြောရင်း တက်မကူကိုပါ လှမ်းသတိပေးလိုက်သေး သည်။

မှောင်ရိပ်ကလည်း တဖြည်းဖြည်းသန်းလာနေပြီ ဖြစ်သည်။ လှေသားတွေ ထမင်းစားကြသည်။ ထမင်းလုံးစီရင်း နားနားနေနေ အားမွေးနေကြသည်။

ပဲ့နင်း၊ လက်ထောက်ပဲ့နင်း၊ တက်မကူ၊ ငါးဆရာနှင့် ဂျူတီလေးယောက် ကတော့ ကိုယ့်အလုပ်နှင့်ကိုယ်၊ ကိုယ့်အာရုံနှင့်ကိုယ် ရှိနေကြသည်။ အမှောင်က ပင်လယ်ပြင်ထဲ လွှမ်းခြုံလာပြီဖြစ်သည်။ ဝိုင်းချုပ်လှေကလေးကို မမြင်ရတော့။ မစို့မပို့လရောင်ကလေးပင် ဝိုင်းချုပ်လှေကလေးကို မမြင်ရနိုင်တော့။

တဖြည်းဖြည်း အမှောင်က ပို၍ရင့်လာသည်။ ပိုရင့်လာသည့် အမှောင် ကြောင့် မစို့မပို့လရောင်ကလေးမှာ ပို၍လင်းလာသလို ထင်ရသည်။ ရေပြင်က ငြိမ်သက်လွန်းနေသဖြင့် ရေရောင်ပြန်အလင်းကိုလည်း ကောင်းကောင်းမတွေ့ရ သေး။ ရေလှိုင်းကလေး ထလာတော့မှ ရေအလင်းကို မြင်ကြရပေမည်။

သည်လောက် ငြိမ်သက်နေသည့်အနေအထားကို ပဲ့နင်းကရော ငါးဆရာ ကပါ မကြိုက်။ လေကလေး၊ လှိုင်းကလေး ရှိနေဦးပါမှ။

ရာသီဥတုကောင်းပြီး ပင်လယ်ပြင်ငြိမ်သက်နေလျှင် ကင်းလှည့်သင်္ဘော တွေ၊ ကမ်းခြေစောင့်အဖွဲ့တွေ အချိန်မရွေး ထလာနိုင်သည်။ အချိန်တွေက တရွေ့ ရွေ့ ကုန်လာသည်။ တစ်ဆူးဆွဲရမည့်အချိန်ကို ရောက်လာသည်။ တက်မကူဆီမှ ဘာသတိပေးသံမှ ထွက်မလာသေး။

“ပဲ့နင်းရေ . . . ဝင်ဆွဲရအောင်ဗျို့”

ငါးဆရာ၏ တပ်လှန့်သတိပေးလိုက်သံနှင့်အတူ လှေသားအားလုံး လှုပ် ရှားရှား ဖြစ်သွားကြသည်။ စက်လီဗာတင်လိုက်သံနှင့်အတူ ငါးလှေက မလေး ရှားရေထဲသို့ သွက်သွက်လက်လက် ခုတ်ဝင်သွားသည်။ ဝိုင်းချုပ်လှေကလေးကို ရှာရင်း လရောင်မှိန်မှိန်အောက်မှာ ခုတ်မောင်းဝင်လာသည်။ လှေကလေးကို တွေ့သွားပြီ။

“အားလုံး သတိဝီရိယနဲ့လုပ်ကြနော်။ သွက်သွက်လက်လက် လုပ်ကြ”
ပဲနင်းက သူ့လူတွေကို တပ်လှန့်သတိပေးရင်း ကြိမ်တို့လိုက်သည်။ ငါး
လှေပေါ်က ဝိုင်းချုပ်လှေကလေးကိုချကာ အမှတ်အသားထားသော လှေကလေး
ဆီသို့ လှော်ခတ်သွားသည်။ ပြီးနောက် လှေတစ်စီးပေါ် နှစ်ယောက်ထိုင်ပြီး လှော်
ခတ်ပိုက်ဝိုင်းသည်။

ဝိုင်းချုပ်မိပြီဆိုသည်နှင့် စတင်ခွမ်းသည်။ ခွမ်းစက်က တော်တော်ညှစ်
နေရသည်။

“ခွမ်းစက်သံကတော့ ငါးတော်တော်မိနေသံပဲ ပဲနင်း”

“ဟုတ်တယ် ငါးဆရာ. . . သွက်သွက်နော်။ ရေခဲကန့်တွေ၊ ငါးကန့်တွေ
သေချာပြင်ထားကြ”

ပဲနင်းက သူ့လူတွေကို ဆက်တိုက်ညွှန်ကြားနေသည်။ ပိုက်ကွက်ကြီးက
လှေပေါ် စတင်တက်လာသည်။ ငါးကြီးတွေ ပွစိကျပ်ပြီး ပါလာသည်။ လှေသားတွေ
၏ ကျွမ်းကျင်သောလက်တွေက ငါးတွေကို မြန်မြန်ဆန်ဆန်ရွှေ့ထည့်စီ၊ နေရာချနှင့်
ခပ်သွက်သွက် လှုပ်ရှားသွားသည်။ ဒုတိယအဆင့် ပိုက်လတ်တက်လာတော့ ခွမ်း
စက်က ကျူသံပါအောင် အော်တော့သည်။ နောက်ဆုံးအဆင့် ပိုက်ကွက်သေးတွင်
ငါးလေးတွေ မဆုံမပြုမိနေပြီဖြစ်သည်။ ပိုက်လတ်ကပင် ပျားအုံကြီးလို ဖောင်း၍
ပါလာသည်။

လှေပေါ်ကလူတွေ၏ မျက်လုံးများက တစ်ပြိုင်နက် အရောင်တောက်
သွားရာ လှေပေါ် လျှပ်စီးလက်သွားသည်။ ပိုက်အလတ်ကို သွန်ချလိုက်ပြီးသည်
နှင့် လှေသားတွေရဲ့လက်တွေက လျှပ်ပြက်သလို သွက်သွက်လှုပ်ရှားသွားသည်။

“ပဲနင်း. . . ငါးဆရာ. . . အပေါ်ဘက်က မီးရောင်တွေတယ်”

“ဟုတ်လား. . . လုပ်ကြဟေ့၊ ကြိတ်ထားကြ။ မနိုင်ရင် ရွေးမနေနဲ့။ ကြီး
ကြီးငယ်ငယ် ကောက်သာထည့်”

ပဲနင်းက ပြောပြောဆိုဆို တက်မကူဆီက အဝေးကြည့်မှန်ပြောင်းကို
ယူကြည့်သည်။ ကောင်းကင်ယံတွင် မီးရောင်နှစ်ခုကို တွေ့ရသည်။ သူတို့ဘက်ကို
လာနေခြင်းတော့ မဟုတ်။ ကင်းလှည့်နေပုံရသည်။ ပင်လယ်ထဲလည်း ဆလိုက်တွေ
ထိုးကြည့်နေသည်။

“ဟတ်စကီးနှစ်စီး. . . လှည့်နေတုန်း။ ဒီဘက်လှည့်လာလိမ့်မယ်။ သွက်
သွက်ဟေ့”

လှေသားတွေကလည်း မီးကုန်ယမ်းကုန် သွက်နေရတော့သည်။ ခွမ်းစက်
ကလည်း ပိုက်လတ်ကုန်အောင်ကို မနည်းရုန်းနေရသည်။ လိုအပ်လျှင် ပိုက်ကွက်
သေးကို တစ်ဆင့်ချင်းခွဲချကာ ငါးလေးတွေ သွန်ပစ်ရပေမည်။

“ပိုက်သေးကို ဖြတ်ချလိုက်တော့ဟေ့။ သတိထားလုပ်”

ပဲနင်းက လှမ်းအမိန့်ပေးလိုက်တော့ ခွမ်းစက်ကို လျှော့ချပြီး ရေထဲကို
လှေသားသုံးယောက် ဆင်းသွားသည်။ ပိုက်သေးအစပ်ကနေ လှီးဖြတ်သည်။ ပိုက်
လတ်ထဲကငါးတွေ ရွေးထည့်သူက ထည့်နေသည်။ ကပျာကယာဖြုတ်ခါမှ ပိုက်
သေးအဆက်က မပြတ်နိုင်ဖြစ်နေသည်။

အပေါ်ဘက်ကို အာရုံစိုက်နေချိန်တွင် ပင်လယ်ပြင်ပေါ်၌ မီးဆလိုက်
ရောင်တွေ ပေါ်လာသည်။ မော်တော်ဘုတ်လား၊ သင်္ဘောငယ်လား ကွဲကွဲပြားပြား
မတွေ့ရသေး။ ပိုက်သေးဖြုတ်သူတွေက ရေငုပ်လိုက်၊ လှီးဖြတ်လိုက်၊ ပြန်ပေါ်လိုက်၊
ပြန်ငုပ်လိုက်နှင့် ပြတ်လုပြတ်ခင်ဖြစ်နေဆဲ။

“ခွမ်းစက် လီဗာနည်းနည်းထပ်တင်လိုက်။ အောက်က ကောင်တွေကို
သတိထားကြဖို့ သတိပေးလိုက်ဦး။ ဒီကောင်တွေ တက်လာတာနဲ့ ထွက်မယ်။
လူပု . . . တက်မ သွားကိုင်တော့”

ပဲနင်းက သွက်သွက်လက်လက် ညွှန်ကြားသည်။ ခွမ်းစက်က လည်လိုက်
ချိန်တွင် ပိုက်အိတ်တန်းနှင့်အတူ လှေသားသုံးယောက် တွဲပြီးပါလာသည်။ မီးဆ
လိုက်က သူတို့လှေဘက်ကို ထိုးလိုက်၊ တစ်ဖက်ကိုထိုးလိုက် လုပ်နေရာ လောလော
ဆယ် သူတို့ကိုမတွေ့သေး။

“ပဲနင်း . . . ဝင်တော့။ ကျွန်တော် ဆက်လုပ်မယ်”

ငါးဆရာက သူ့ ငါးကြည့်စင်ကနေ လှမ်းအော်တော့ ပဲနင်းမှာ အခန်းထဲ
ဝင်ပြီး စက်ကို နည်းနည်း လီဗာတင်ခိုင်းလိုက်သည်။ ပိုက်သေးအိတ်ကြီး ပြတ်ကျ
ကျန်ရစ်ချိန်မှာပင် သင်္ဘောမီးဆလိုက်တွေက သူတို့ဘက်ကို တန်းတန်းမတ်မတ်
ထိုးလာစေသည်။ စက်ရှိုက်ကိုလည်း မြှင့်လိုက်ကြပုံရသည်။

“ရေပေါ်ပုံးတွေ ထုတ်ထားကြဟေ့”

ငါးဆရာက လှမ်းအော်သည်။ ခွမ်းစက်နှင့်ဆွဲတင်ထားသော ငါးတွေကို
မသိမ်းနိုင်သေးဘဲ သေနတ်တွေ ပြေးဆွဲကြရသည်။ သင်္ဘောလေးတွေက သူတို့
လှေထက် သွားနှုန်းမြင့်နေတာကိုလည်း တွက်ဆ၍ ရသည်။ လီဗာကိုမြှင့်တင်ပြီး
ထိုင်းရေဘက်ဆီသို့ မောင်းပြေးကြသည်။ ဟယ်လီကော်ပတာနှစ်စီးကလည်း သူတို့

ဘက်ကို လှည့်လာကြပြီ။

ရေပေါ်ဗုံးတွေကို ပစ်ချသည်။ သင်္ဘောလေးတွေက ဆလိုက်ကို ရေပေါ်ထိုးထားသည်။ သူတို့လှေနှင့် ပိုနီးကပ်လာသည်။ စက်သေနတ်သံတွေနှင့်အတူ ကျည်ဆန်တွေ တရွံ့ရွံ့နှင့် ရောက်ချလာသည်။ သူတို့ကလည်း ပြန်ပစ်သည်။ ရေပေါ်ဗုံးတွေ ပစ်ပစ်ချသွားသဖြင့် သင်္ဘောလေးတွေက လက်ရဲဇက်ရဲ ဝင်မကပ်ရဲဘဲ သတိထား၍ လိုက်နေသည်။

ဦးပေါင်းမိုးက မလေးရှားရေကိုချန်ရစ်ခဲ့ကာ ထိုင်းရေထဲ ရောက်လာပြီ။ နောက်ကလိုက်နေသည့် သင်္ဘောလေးတွေနှင့် ဟယ်လီကော်ပတာတွေက ထိုင်းရေထဲအထိ သဲကြီးမဲကြီးလိုက်နေသည်။ ဟယ်လီကော်ပတာပေါ်က စက်သေနတ်ကျည်ဆန်တွေ မိုးရွာချလာသည်။ လှေပေါ်ကလူတွေ ပျာယာခတ်ကုန်သည်။ ၇၉ မော်တာနှင့် လှမ်းထူသည်။ ဟယ်လီကော်ပတာက သတ္တိကောင်းကောင်းနှင့် အောက်ကိုနှိမ့်ချကာ စက်သေနတ်ဖြင့် တရစပ် ပစ်နေသည်။ သင်္ဘောလေးတွေကတော့ နောက်ချန်နေရစ်ခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။

ဟယ်လီကော်ပတာက ဇွဲကောင်းကောင်းနှင့် လိုက်ပစ်နေရာ ကျည်ဆန်တွေက မိုးသီးမိုးပေါက်တွေလို ကျလာသည်။ ဦးပေါင်းမိုးက စက်မိုင်ကုန်မောင်း၍ ပြေးနေသည်။ ထိုင်းရေထဲ တော်တော်ရောက်လာသည်အထိ ဟယ်လီကော်ပတာတွေက လိုက်ပစ်နေသည်။ လှေသားတွေ ဝင်ပုန်းနေကြရသည်။ သဲကြီးမဲကြီးစိတ်ကြိုက် လိုက်ပစ်ပြီးသည့်နောက် ပြန်ဆုတ်သွားကြသည်။

ဦးပေါင်းမိုး၏ ပေါင်းမိုးတစ်ခုလုံး ကျည်ဆန်ရာတွေဖြင့် ဆန်ခါပေါက်ဖြစ်သွားသည်။ ဦးပေါင်းမိုး၏ အမိုးပေါ်တွင်ရှိသော ငါးကြည့်စင်လေးထဲက ငါးဆရာ၏ တစ်ကိုယ်လုံးလည်း ဆန်ခါပေါက် ဖြစ်သွားရလေသည်။ မသိမ်းရသေးသော ငါးများမှာလည်း ဆန်ခါပေါက်တွေ ဖြစ်သွားသည်။ ပီပါကိုမှန်ပြီးမှ လွင့်လာသော ကျည်ဆန်ထိပြီး မေ့သွားသောဖိုးနောင်ကို အောင်ဇော်တိုးက နှာနှုတ်နေရသည်။

လှေသားလေးယောက်က ငါးဆရာ၏အလောင်းကို လက်တစ်ဖက်စီ၊ ခြေတစ်ဖက်စီကိုင်ပြီး ရေထဲသို့ပစ်ချလိုက်သည်။ ပါးစပ်ကလည်း တတွတ်တွတ်ရွတ်၍ ဆုတောင်းပေးလိုက်ကြသည်။

Beauty မဂ္ဂဇင်း၊ အောက်တိုဘာလ၊ ၂၀၀၇ ခုနှစ်။

ခရီးသွားပင်လယ်

နိုင်ငံခြားသားတစ်ယောက် ရွာထဲဝင်လာခြင်းသည် ရွာကလူတွေအတွက် အထူးအဆန်း ဖြစ်နေလေသည်။ ကလေးတွေကဆိုလျှင် သူတို့မြင်နေကျမဟုတ်သော အသားဖြူဖြူ ကလန်ကလားလူနောက်ကို တကောက်ကောက် လိုက်နေကြသည်။ ထိုနိုင်ငံခြားသားကလည်း တွေ့သမျှ ကလေး-လူကြီးတွေကို ပြုံးပြနေသည်။ သူက ဟိုင်းလုပ်လိုက်၊ ကလေးတွေက ဟိုင်းလုပ်လိုက်နှင့် တစ်လမ်းလုံး အဖွဲ့ကျနေသည်။ ကျောင်းလွတ်ချိန်နှင့်လည်း ဆုံနေပေရာ ကျောင်းသားကျောင်းသူလေးတွေ တစ်ပြုံကြီး လိုက်ပါလာသည်။ ထိုနိုင်ငံခြားသားက 'School'... 'School' လုပ်နေသဖြင့် ကျောင်းသားတွေက ကျောင်းသို့ခေါ်သွားကြပြီး ဆရာလေး ကိုထွန်းမြင့်အောင်နှင့် တွေ့ပေးလိုက်ကြသည်။ ထားဝယ်က မိတ်ဆွေတစ်ယောက်က မိတ်ဆက်စာရေးပေးလိုက်ပြီး ထိုနိုင်ငံခြားသားကို ကိုထွန်းမြင့်အောင်ဆီက လွှတ်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုနိုင်ငံခြားသား၏အမည်မှာ အိုင်းဇက်ဖြစ်ပြီး ရွာကလူတွေနှင့် တောတိုးသည့် အတွေ့အကြုံ၊ ရွက်လှေဖြင့် ပင်လယ်ပြင်ဖြတ်သည့် အတွေ့အကြုံရချင်လို့ ညွှန်လိုက်တာဟု စာထဲတွင် ထည့်ရေးထားသည်။ စွန့်စားသွားလာရသည့် အတွေ့အကြုံနှင့် အရသာကို ရချင်လို့ဟုလည်း ပါသည်။ သို့ဖြင့် ကိုထွန်းမြင့်အောင်က ရွာမှ အတွေ့အကြုံများလှသော လှေသမားတွေကို ချဉ်းကပ်ရသည်။ ရွာမှာက

ရွက်အစား တက်ကိုပဲ အသုံးပြုကြတော့ ရွက်မရှိဘဲဖြစ်နေသည်။ နောက်ဆုံးတော့ ရွာဘုန်းကြီးကျောင်းမှ သင်္ကန်းများရှာဖွေကာ ရွက်ချုပ်ရသည်။

ရွက်တိုင်ကတော့ တစ်ခါသုံးဖြစ်သဖြင့် ဝါးကိုပဲအသုံးပြုသည်။ ကုန်ကျ စရိတ် ဟူသမျှကို မစွတာအိုင်းဇက်က ကျခံသည်။ လှေနှင့် လိုက်ပါမည့်သူများကို လည်း တစ်ယောက်ကို နှစ်သောင်းနှုန်း ပေးသည်။

“ဆရာလေးလူက ဘာဖြစ်လို့ ငွေကုန်ခံပြီး ရွက်လှေစီးချင်ရတာလဲ မသိဘူးဗျာ။ ကျွန်တော်တို့တော့ နားမလည်တော့ဘူး။ အခု ငွေတစ်သိန်းကျော်လောက် ကုန်မှာနော်”

ကိုထွန်းမြင့်အောင်က လှေသားတွေပြောသည့်စကားကို ဘာသာပြန်ပြီး ပြောတော့ မစွတာအိုင်းဇက်က ပြုံးပြီးပြန်ပြောသည်။

“စွန့်စွန့်စားစား သွားရလာရတာကို ဝါသနာပါလို့တဲ့ဗျာ။ ဒီလိုပဲ တခြား နိုင်ငံတွေကိုလည်း လျှောက်သွားပြီး စွန့်စားကြည့်တာပဲတဲ့။ သူ ခံနိုင်ရည်ရှိပါတယ်တဲ့။ အခုကုန်တဲ့ငွေက ဘာမှမရှိပါဘူးတဲ့။ တခြားနိုင်ငံမှာဆိုရင် ဒီလိုခရီးစဉ်မျိုးတွေ လုပ်နေတဲ့အဖွဲ့တွေ ရှိတယ်တဲ့။ အများကြီး ကုန်ကျတာပါတဲ့”

“အံ့ပါရဲ့ဗျာ. . . ငွေကုန်ခံပြီးတော့ စွန့်စားရတယ်လို့။ ရွက်လှေနဲ့ ပင်လယ်ထဲထွက်တာကလည်း စွန့်စားတာမှမဟုတ်တာဗျာ။ ဘာခက်တာ မှတ်လို့။ အခုလို မိုးလေကင်းစင်တဲ့ရာသီမျိုးဆိုရင် ပျင်းစရာတောင် ကောင်းသေးတယ်ဗျာ”

ကိုထွန်းမြင့်အောင် ဘာသာပြန်ပြလိုက်တော့ မစွတာအိုင်းဇက်က သဘောကျပြီး ရယ်လေတော့သည်။ သူပြောတာတွေကို ကိုထွန်းမြင့်အောင်က ဘာသာပြန်ပေးလိုက်ပြန်သည်။

“ခင်ဗျားတို့အတွက်ကတော့ စွန့်စားတာဘယ်ဟုတ်မလဲတဲ့။ ခင်ဗျားတို့ အတွက်က စားဝတ်နေရေးအလုပ်ကိုးတဲ့။ မထူးဆန်းဘူးပေါ့တဲ့။ သူ့အတွက်တော့ စိတ်လှုပ်ရှားစရာကောင်းတဲ့ စွန့်စားမှုပဲတဲ့ဗျာ”

“ဒီလူတွေဗျာ. . . နိုင်ငံတွေလှည့်ပြီး အလကား ပိုက်ဆံတွေဖြုန်းနေကြတာပဲ။ သူတို့မှာ ပိုက်ဆံက သုံးလို့မကုန်တော့ဘူးနဲ့တူတယ် ဆရာလေးရဲ့”

ကိုထွန်းမြင့်အောင်က ဘာသာပြန်ပြီးတော့ မစွတာအိုင်းဇက်က သဘောကျပြီး ရယ်ပြန်လေသည်။

“သူက သိပ်ချမ်းသာလို့မဟုတ်ပါဘူးတဲ့။ အလုပ်ကနေ နားပြီး ဒီလိုအပန်းဖြေတာတဲ့ဗျာ။ အပန်းဖြေခရီးသွားဖို့အတွက် အလုပ်ကရတဲ့ငွေထဲကနေ ဖွဲ့ပြီးစုထား

ရတာတဲ့”

“အထူးအဆန်းပဲဗျာ။ သူ ဒီလောက်ဆန္ဒရှိနေမှတော့ သွားကြတာပေါ့ဗျာ။ ဆရာလေးလည်းလိုက်မှ ဖြစ်မယ်နော်။ ကျုပ်တို့က ဘိုလိုမတတ်တော့ သူ့စကား ကိုယ်နားမလည်၊ ကိုယ့်စကား သူနားမလည်နဲ့ ဒုက္ခရောက်လိမ့်မယ်ဗျ”

“အခုပုံစံဆိုရင်တော့ ကျွန်တော်ပါ လိုက်ရတော့မှာပေါ့ဗျာ။ ပို့မယ့်ပို့ကူးတို့အရောက် ပို့ရတော့မှာပေါ့”

“ပို့မယ့်ပို့ ကျွန်းအရောက်ပို့ရမှာပေါ့ ဆရာလေးရယ် ဟား ဟား”

ကိုထွန်းမြင့်အောင်က သူတို့ရယ်မော ပြောဆိုနေကြတာကို ဘာသာပြန်ပေးလိုက်တော့ မစ္စတာအိုင်းဇက် သဘောကျသွားပြီး အားလုံးကို လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်နေလေသည်။ လှေသမားတွေကတော့ ထိုလူထူးလူဆန်း မစ္စတာအိုင်းဇက်အကြောင်းကို ပြောဆိုဝေဖန်ရင်း သဘောကျနေကြလေသည်။ ယင်းသို့ဖြင့် ခရီးထွက်မည့် အစီအစဉ်ကို အကောင်အထည်ဖော်နေတော့သည်။ နေ့ချင်းပြီး ပြင်ဆင်ကာ နောက်နေ့ခရီးထွက်ဖို့ စီစဉ်ရတော့သည်။

ရာသီဥတုက သာသာယာယာရှိသည်။ လေကလည်း သုန်သုန်ကလေးပဲ တိုက်နေသဖြင့် လှေသားတွေကတော့ ထိုခရီးစဉ်မှာ ပျင်းစရာတောင် ကောင်းနေသည်။ ငိုက်ချင်သလိုလိုပင် ဖြစ်နေကြသည်။ မစ္စတာအိုင်းဇက်ကတော့ လှေစထွက်လာကတည်းက သူ့မှာ စိတ်ဝင်စားစရာတွေချည်း ဖြစ်နေသည်။ ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်းလည်း ရိုက်နေသည်။ ကျောင်းဆရာလေး ကိုထွန်းမြင့်အောင်က သူမဖြေနိုင်တာတွေ ပဲ့နင်းအား လှမ်းလှမ်းမေးပြီး ဖြေနေရသည်။

“ပြောသာပြောရတာဗျ။ ကျွန်တော်လည်း ရွာရောက်နေတာ သုံးနှစ်ကျော်ပြီ။ တစ်ခါမှ ရွက်လှေမစီးဖူးသေးဘူး။ ဒီကောင်ကြီး ရောက်လာမှပဲ စီးဖြစ်တော့တယ်”

“ဟုတ်သားပဲ. . . ဒီမှာ ရွက်မသုံးတာပဲ ကြာပြီလေ ဆရာလေးရဲ့. . . ခုနောက်ပေါက်ကလေးတွေဆိုရင် ရွက်တောင်ဆင်တတ်မှာ မဟုတ်တော့ဘူး။ ဘူးကြိုးတို့၊ ဘန်းကြိုးတို့၊ သိုးရိုးကြိုးတို့၊ ဖောင်းမကြိုးတို့၊ တိုင်ဆိုင်ကြိုးတို့ ဆိုတာတွေလည်း သိချင်မှသိတော့မယ်ဗျာ။ ဒီကြိုးတွေကို ဘာဖြစ်လို့ထည့်တယ်၊ ဘယ်လိုထည့်တယ်၊ ဘာအကျိုးရတယ်ဆိုတာတွေဆို ပိုတောင်မသိနိုင်တော့ဘူး။ ရွက်လှေက ကိုယ်သွားလိုတဲ့နေရာကို သွားဖို့ လေကိုအားကိုးရတာ မဟုတ်လား။ လေကို ဘယ်လိုလှည့်ပတ်ပြီး သုံးရတယ်ဆိုတာက သိပ်အရေးကြီးတာကိုးဗျ။ စက်ကျတော့

သွားချင်တဲ့အချိန် ထသွားလိုက်ရုံပဲ။ သွားချင်တဲ့နေရာ တန်းသွားလိုက်ရုံပဲ။ ဘယ် အချိန်သွားရင် ဘယ်အချိန်ရောက်မယ်ဆိုတာပါ တွက်လို့ရတာမဟုတ်လား”

လှေဦး-လှေပဲ့ ရွက်နှစ်စုံကိုတင်ပြီး ရွက်လွင့်လာခဲ့သော်လည်း လှေတွင် တပ်ထားသောစက်ကိုလည်း မဖြုတ်ဘဲ ဆင်လာခဲ့သည်။ လိုရမည်ရ စက်သုံးဆီပါ ဖြည့်လာခဲ့သည်။ မစ္စတာအိုင်းဇက်ကတော့ ဓာတ်ပုံတွေ တဖျပ်ဖျပ်ရိုက်နေသည်။ ပါးစပ်ကလည်း တအံ့တဩအသံတွေ ထွက်နေသည်။ တစ်ယောက်တည်းပြော သလိုလို၊ လှေထဲကလူတွေကို ပြောသလိုလိုနှင့် ပြောနေတာဖြစ်သည်။

“ဒီကောင်ကြီးအတွက်ကတော့ တအံ့တဩတွေ ဖြစ်နေတာဗျ။ ကျွန်တော့် ကိုတောင် လှည့်စကားမပြောနိုင်တော့ဘူး။ သူ့ဖိလင်နဲ့သူ ဖြစ်နေပြီ”

“ကျွန်တော်တို့ကတော့ အိပ်တောင်အိပ်ချင်လာပြီ ဆရာလေးရေ . . . ပိုက်ဆံနှစ်သောင်းကလည်း ရတယ်၊ သွားရင်းလာရင်း အိမ်သုံးဖို့ ပျူးထင်းတွေလည်း ခုတ်လာခဲ့ရမှာပဲ။ ပုဆိန်တွေ၊ ဓားတွေ အဆင်သင့် ထည့်လာခဲ့တာဗျ”

ရွက်လှေက လေတသုန်သုန်တွင် တရွေ့ရွေ့သွားနေသည်။ လှေဦးထိပ် ကို ရေတိုးသံအား နားထောင်ရင်း မစ္စတာအိုင်းဇက်မှာ ပီတိဖြာနေသည်။ ပင်လယ် ပြင်က သင်ဖြူးခင်းထားသလို ငြိမ်သက်နေသည်။ ခပ်လှမ်းလှမ်းတွင် မြင်နေရသော မှုန်ဝါးဝါးကျွန်းကလေးဆီသို့ လှေကိုဦးတိုက်ထားသည်။ ထိုကျွန်းကလေးက သဲ သောင်ပြင်လည်း ရှိသည်။ ရပ်တောခေါ် ပင်လယ်ရွံ့နွံတောလည်း ရှိသည်။ ပျူး ပင်တွေကလည်း ရော်ဘာတောလို ပြွတ်သိပ်ပေါက်နေကြသည်။ ရေတက်ချိန်ဆိုလျှင် ထိုပျူးပင်များကြား ဝင်ထွက်သွားလာနိုင်ပြီး ရေကျလျှင်တော့ ရွံ့ပြင်ကြီးပေါ်လာ တော့သည် . . . စသည်ဖြင့် ထိုကျွန်းကလေးနှင့်ပတ်သက်တာတွေကို ပဲ့နင်းက ပြောပြနေလေသည်။

ရွက်လှေက ရေပြင်ကျယ်ထဲရောက်လာချိန်တွင် လှိုင်းအိကလေးများကြောင့် လှုပ်လာသလို လေကလည်း နည်းနည်းပြင်းလာသည်။ ရွက်လှေဦး ရေတိုးသံက ပို၍ ကျယ်လာသလို ရေပန်းများ လှပစွာ လွင့်စဉ်တက်လာသည်။

လေခံအားကောင်းသဖြင့် ရွက်တွေကလည်း ဖောင်းနေသည်။ ပဲ့နင်းက ရေသိကြီးကို ဆွဲဆန့်၍ တင်းလိုက်ပြီး လေပိုရအောင် ရွက်ခံလိုက်သည်။ ရွက်လှေဦး က ထောင်သွားလိုက်၊ စိုက်သွားလိုက်ဖြစ်နေတာ ရွက်ရှိရာဘက်သို့ လှေက တစ်ခြမ်း စောင်းနေသည်။

“အခုမှပဲ နေသာထိုင်သာရှိတော့တယ် ဆရာလေးရေ . . . ကိုယ့်လူလည်း

myyoe.com

လှိုင်းလေးဘာလေး ခံဖူးသွားတာပေါ့ဗျာ။ သူ့ကို သတိထားဖို့၊ လှေထဲကတစ်ခုခု ကို မြဲမြဲကိုင်ထားဖို့ သတိပေးထားဦး။ ရေထဲပြုတ်ကျရင် ဆယ်နေရဦးမယ်။ ကိုယ့်လူ ရေကောကူးတတ်ရဲ့လား မသိဘူး”

ကိုထွန်းမြင့်အောင်က မစွတာအိုင်းဇက်ကို လှမ်းမေးသည်။ မစွတာ အိုင်းဇက်က ‘ကူးတတ်တယ်’ဟု ပြန်ဖြေသည်။ ရွက်လှေက နည်းနည်းပြင်းလာသည့် လေကြောင့် အသွားနှုန်းတက်လာသည်။ မှန်ဝါးဝါးမြင်နေရသော ကျွန်းမှာ အမြင် နီးသော်လည်း အလှမ်းဝေးလှသည်ကို ကိုထွန်းမြင့်အောင် တွေ့နေရသည်။ ရွက် တိုက်လာသည်မှာ ကြာလာပြီဖြစ်သော်လည်း ကျွန်းနှင့်နီးကပ်လာသည်ဟု မထင် ရပေ။

“ကျွန်းက ကြည့်တော့သာ နီးနီးလေးထင်ရတာ။ လိုက်လေဝေးလေပါပဲ လားဗျာ”

“အကြာကြီးသွားရဦးမှာ ဆရာလေးရေ. . . အခု ဆရာလေးမြင်နေရတဲ့ ပုံစံကိုတောင် အကြာကြီးမြင်နေရဦးမှာ။ တော်တော်နီးလာတော့မှ ထင်ထင်ရှားရှား မြင်လာရတာမျိုး”

မစွတာအိုင်းဇက်ကတော့ သူ့အာရုံနဲ့သူ၊ သူ့ဖိလင်နှင့် သူ လှုပ်ရှားနေသည်။ ပဲ့နင်းရိုရာ ပဲ့ပိုင်းကိုလျှောက်လာပြီး လှေပဲ့နောက်မှ ရေကြောအတိုင်း ကူးခပ်လိုက် ပါလာနေသည့် ငါးကလေးတွေကို ကြည့်ကာ ဝမ်းသာအားရ ပြောနေသည်။ ဓာတ်ပုံ တွေကိုလည်း တဖျပ်ဖျပ် ရိုက်နေသည်။ လှေပဲ့နောက်ကနေ ငါးကလေးတွေ အုပ်စု ဖွဲ့ လိုက်လာပုံကို ကြည့်နိုင်သည်မှာ ယခုလို ရွက်လှေဖြင့်ခရီးသွားမှသာ တွေ့ရ နိုင်သည်။ စက်လှေဆိုလျှင် ပန်ကာဒလက်လည်အားကြောင့် ငါးကလေးများ လှေပဲ့ နောက်မှ လိုက်ပါနိုင်ခြင်းမရှိပေ။ လိုက်ပါလေ့လည်း မရှိ။ ပဲ့နင်းက ငါးကလေးများ ကို လက်ညှိုးညွှန်ပြရင်း အထက်ပါသဘောတရားကို ပြောပြတော့ ကိုထွန်းမြင့် အောင်က ဘာသာပြန်ပေးလိုက်သည်။ မစွတာ အိုင်းဇက်ကတော့ ‘အိုး. . .’ ‘အိုး. . .’ နှင့် သဘောကျနေလေသည်။

“အိုး. . . ဝမ်းဒါးဖူးလ်. . . ”

အားပါးတရ အော်လိုက်သော မစွတာအိုင်းဇက်၏ အသံနှင့်အတူ လှေဦး ထိပ် ခပ်လှမ်းလှမ်းတွင် လင်းပိုင်သုံးကောင် ကူးခပ်သွားနေသည်ကို တွေ့ရသည်။ ကိုထွန်းမြင့်အောင် မျက်လုံးပြူးသွားပြီး ‘လင်းပိုင်တွေ’ဟု လှမ်းအော်သည်။

“ကိစ္စမရှိဘူး ဆရာလေး. . . လင်းပိုင်က အန္တရာယ်မပေးဘူးဗျာ။ သူက

ရေကြောင်းပြတာ။ ရေနက်တဲ့နေရာပြတာ။ ဒီကောင်တွေက လှေတွေလာရင် တော်တော်ပျော်ကြတာ။ အန္တရာယ်မပေးဘူး၊ မပူနဲ့”

ပဲ့နင်းက ရှင်းပြနေချိန်တွင် မစ္စတာအိုင်းဇက်ကတော့ ဓာတ်ပုံတွေ ဆက် တိုက်ရိုက်နေသည်။ သူ့ကိုကြည့်ရသည်မှာ ထိပေါက်နေသလိုပင် အလွန်အူမြူးနေ လေသည်။ အူမြူးလွန်းသဖြင့် သတိထားဖို့ လှမ်းပြောနေရသည်။ လင်းပိုင်တွေက လိုက်တမ်းပြေးတမ်း ကစားသလို တစ်ကောင်နောက်တစ်ကောင် ရေငုပ်လိုက် ရေပေါ်ပေါ်လိုက်ဖြင့် ကူးခပ်နေကြသည်။ သဘာဝအတိုင်း လွတ်လပ်စွာ ကူးခပ် ပျော်ရွှင်နေပုံကို မစ္စတာအိုင်းဇက်က သဘောကျနေပုံရသည်။

မူန့်ဝါးဝါးသာ မြင်နေရသောကျွန်းကို အတော်ကလေး ဦးတိုက်လာနေ သည်။ ကျွန်းကို ထင်ထင်ရှားရှား မြင်ရပြီးသည့်နောက်မှာတော့ ပို၍မြန်မြန်နီးကပ် လာသည်ကို တွေ့ရသည်။ စောစောက ရေမျက်နှာပြင်ပေါ်တွင် မူန့်ဝါးဝါးကလေးနှင့် ရေပေါ်ပေါ်ပြီး မျောနေသလို မြင်ရသော ကျွန်းကလေးသည် တဖြည်းဖြည်းနှင့် ရေမျက်နှာပြင်ပေါ်သို့ ထိုးတက်လာသလို မြင်လာရသည်။ ထိုမြင်ကွင်းကို ကိုထွန်း မြင့်အောင်ရော၊ မစ္စတာအိုင်းဇက်ပါ သဘောကျသွားသည်။ လှေက လှိုင်းကြောင့် လှုပ်နေရာ ကျွန်းကလေးကလည်း ရေပေါ်တွင် မြုပ်ချည်ပေါ်ချည် မျောနေသလို မြင်နေကြရသည်။ ကိုထွန်းမြင့်အောင်ပင်လျှင် ပျော်ရွှင်တက်ကြွလာသည်။ သည် မြင်ကွင်းမျိုးကို သူ တစ်ခါမှမတွေ့ဖူးသဖြင့် သူ စကားလွန်ပြီး ယခုခရီးစဉ်ကို စီစဉ်မိတာကိုပင် ဘဝင်ကျသွားသည်။ စောစောပိုင်းကတော့ ‘စီစဉ်မိတာ မှားသွား ပြီထင်တယ်’ဟု ခဏခဏတွေးမိပြီး ခရီးစဉ်ဖျက်ဖို့ စဉ်းစားလိုက်၊ မစ္စတာအိုင်းဇက် ကို အားနာလိုက်နှင့် ဇဝေဇဝါဖြစ်နေရင်းကပင် ခရီးစဉ်ကို ထွက်ဖြစ်အောင် လုပ် လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

လှေပဲ့ဘက်သို့ လှမ်းကြည့်လိုက်သောအခါ သူတို့စတင် ထွက်ခွာရာနေရာ ကို မူန့်ပျူပျူကလေးသာ မြင်နေရတော့သည်။ ထိုမူန့်ပျူပျူကလေးမှာ ရေမျက်နှာပြင် ပေါ်တွင် ဝါလုံးတစ်လုံးပေါ်ပြီး မျောနေသလို အနေအထားမျိုးကလေး ဖြစ်သည်။ လှေဦးထိပ်ကကျွန်းကတော့ ရေပေါ်သို့ တွန်းတင်လိုက်သလို ပေါ်ထွက်လာနေပြီ ဖြစ်သည်။ မစ္စတာအိုင်းဇက်၏ ကင်မရာလေး မီးဆက်တိုက်ပွင့်နေသည်။ ထိုကျွန်း ကို သူ့ကြည့်နေပုံမှာ တစ်ခါမျှမတွေ့ဖူးသော လှေကညာကလေးတစ်ယောက်ကို မြင်မြင်ချင်း သဘောကျသွားပုံမျိုးဟု ကိုထွန်းမြင့်အောင် ကောက်ချက်ချလိုက်မိ သည်။ ရုတ်တရက်ဆိုသလို ရွာကို သူ လွမ်းသွားသည်။ မျက်နှာကလေးတစ်ခုကို

လည်း မြင်လိုက်သည်။ သနပ်ခါးပါးကွက်ကလေးနှင့် ချစ်စရာကောင်းလှသော ကောင်မလေးတစ်ယောက်။ ရွာကလေးမှာ သူ ပျော်အောင် ညှို့ငင်ဖမ်းစားထား သော ကောင်မလေး။ ပြီးတော့ သူ့ကို မျက်နှာချင်ဆိုင်မကြည့်ရဲဘဲ မျက်နှာငုံထား တတ်သည့် ကောင်မလေး။

“အိုး... ဝမ်းဒါးဖူးလ်...”

မစ္စတာအိုင်းဇက်ကတော့ ‘ဝမ်းဒါးဖူးလ်’ကို ဆီမန်းမန်းသလို မန်းနေတော့ သည်။ ပဲနင်းနှင့် လှေသားများပင်လျှင် ‘ဝမ်းဒါးဖူးလ်’ အော်တိုင်း တအံ့တဩ ချီးကျူးလိုက်တာဖြစ်ကြောင်း သိနေကြပြီဖြစ်သည်။ လေအနေအထားအရ လမ်း ကြောင်းကို အနည်းငယ်ပြောင်းလိုက်ချိန်တွင် စောစောက ပေါက်စီလို ပုပုဝိုင်းဝိုင်း မြင်နေရသော ကျွန်းကလေးမှာ ရုတ်တရက်ဆိုသလို အီကြာကွေးလို ရှည်ရှည်မျော မျောပုံကို တွေ့လိုက်ရသည်။ အီကြာကွေးပေါ်မှာ ပေါက်စီတွေတင်ထားသလို မြင်နေရသည်။ ထိုပေါက်စီနှင့် အီကြာကွေးမှာ မကြာမီမှာပင် လုံမပျိုလေးတစ် ယောက် လဲလျောင်းနေသလို ပြောင်းသွားသည်။

“ဒီကျွန်းကို ‘ကွမ်းတောင်ကိုင်ကျွန်း’လို့ နာမည်ပေးထားကြတာ ဆရာ လေးရဲ့... သေသေချာချာကြည့်၊ ကွမ်းတောင်ကိုင် လုံးကြီးပေါက်လှ ကောင်မ လေးတစ်ယောက် တစောင်းလှဲနေတာနဲ့ မတူဘူးလား။”

‘ဝမ်းဒါးဖူးလ်’ဟူသော ဆီမန်းမန်းသံသည် မစ္စတာအိုင်းဇက်ထံကသာ မက ကိုထွန်းမြင့်အောင်ဆီကပါ ထွက်လာသည်။ ကျွန်းကလေး၏အဆုံးတွင် ခြေ ဖနောင့်မှ ခြေဖဝါးသို့ သွယ်ဆင်းသွားသလို ဖြစ်နေသော ကျွန်းကလေးသည် ပကတိ မိန်းမလှလေးတစ်ယောက် တစောင်းလှဲအိပ်နေသလိုပင် ထင်ရသည်။ မျက်နှာပုံပုံကလေးမှာပင် သနပ်ခါးပါးကွက်ကလေး မြင်နေရသည်ဟု ကိုထွန်းမြင့် အောင် တွေးမိပြီး ရွာကို လွမ်းသွားပြန်သည်။

ကျွန်းကလေးကတော့ နီးလာလေ ပိုလှလာလေ ဖြစ်သည်။

အလွန်နီးလာသောအခါမှာတော့ စောစောကမြင်ရသော မိန်းမပျိုကလေး သည် လေထဲမှာပင် ရုတ်တရက် ပျောက်ကွယ်သွားသလို ပုံစံပြောင်းသွားသည်။ ရွံ့နွံ့တော့ကို မြင်လာရတော့သည်။ တန်းစီပေါက်နေသော ပျှံပင်များနှင့် ကြိုးကြား ကြိုးကြားပေါက်နေသော အပင်ကြီးများက တောအုပ်ထဲရောက်သွားသလို ဖမ်း စားလိုက်လေသည်။

ကျွန်းကိုကပ်ရန်အတွက် ရွက်ကိုချပြီး စက်နှိုးလိုက်ရသည်။ ပျှံပင်တွေ

mgyoe.com

နားရောက်တော့ လှေကို ကျောက်ချရပ်လိုက်သည်။ ဒီရေက တဖြည်းဖြည်းကျနေပြီ ဖြစ်ကြောင်း ပျူးပင်များကိုကြည့်တော့ သိရသည်။ စောစောက ရေရောက်ခဲ့သော နေရာသည် စိုနေပြီး ထိုစိုနေသည့်နေရာသည်ပင် ယခု ရေရောက်နေသည့်နေရာ နှင့် တစ်တောင်ကျော်ကျော် ကွာနေပြီဖြစ်သည်။

မစ္စတာအိုင်းဇက်ကတော့ လှေပေါ်ကနေ ကျွန်းကိုကြည့်ပြီး ဓာတ်ပုံ တဖျပ်ဖျပ် ရိုက်နေပြန်သည်။ ရေတဖြည်းဖြည်း ခန်းလိုက်လာနေသည်နှင့် ပျူးခြေ ထောက် (အမြစ်) များ တဖွားဖွားပေါ်လာသည်။ ပျူးခြေထောက်များသည် ပျူးမြစ် လိုပင် ဖြာကျလာပြီး ရွံ့နွံ့ထဲ စိုက်ဝင်နေကြသည်။ ရေဘဝဲကောင်ကြီး မတ်တတ် ရပ်လိုက်သလို ပင့်ကူကြီးထရပ်သလို ကားကားကြီးပေါ်နေသော ပျူးခြေထောက် များက တစ်ပင်နှင့်တစ်ပင် အုပ်ထွေးကာ ရောယှက်နေသည်မှာ ကြည့်ကောင်းလှ သည်။ မစ္စတာအိုင်းဇက်က ထိုပျူးခြေထောက်များကို ရှုထောင့်စုံက ဓာတ်ပုံရိုက်ယူ နေသည်။ ဒန့်သလွန်သီးနှင့်တူသော ပျူးသီးများကလည်း အပြိုင်းအရိုင်းနှင့် ကြည့် ကောင်းလှသည်။ မစ္စတာအိုင်းဇက်၏ ကင်မရာက မီးအဆက်အပြတ် ထွက်နေ သလို 'ဝမ်းဒါးဖူးလ်' ဆီမန်းကိုလည်း ဆက်တိုက်မန်းနေတော့သည်။ ပဲနင်းနှင့်အဖွဲ့ ကတော့ ရောက်ရောက်ချင်း ပျူးထင်းများ ခုတ်ကြတော့သည်။

သူတို့ ပျူးပင်ခုတ်ပုံက လက်ချောင်းများလို သွယ်လှနေသော ခြေထောက် များကို ခုတ်ဖြတ်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ရေသောက်မြစ်သာ ကျန်သည့်အခါမှာတော့ ပျူးပင်က သူ့ကိုယ်သူမထိန်းနိုင်တော့ဘဲ လဲကျတော့သည်။ အကိုင်းအခက်များ ကို ထွင်ပြီး အပင်လိုက် လှေပေါ်တင်ကြသည်။ ရေက ခဏကလေးနှင့် ခန်းသွား တော့သည်။ ရွံ့ပြင်ကျယ်ကြီး ပေါ်လာသည်။ ရွက်လှေက ရွံ့ပြင်ပေါ်တွင် တင်ကျန် နေခဲ့တော့သည်။ ရေက ရွက်လှေနှင့် ခပ်လှမ်းလှမ်းသို့ ဆုတ်သွားခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ ရွံ့ထဲဆင်းကြည့်ကြသည်။ ရွံ့က ဒူးလောက်နစ်နေသဖြင့် မနည်း လမ်းလျှောက်နေ ရသည်။ ရွံ့ထဲနစ်နေသည့်ခြေထောက်ကို နုတ်၍သွားနေရသည်ကိုပင် မစ္စတာ အိုင်းဇက်အတွက် သဘောကျနေပုံရသည်။

“အိုး... ဝမ်းဒါးဖူးလ်”

မစ္စတာအိုင်းဇက်၏ ဆီမန်းမန်းသံက အတော်ကျယ်သွားသည်။ ရွံ့ပြင် ပေါ်သို့အရောက် ရပ်တော့မျောက်တစ်အုပ် ဆင်းလာသည်ကို မြင်လိုက်ရသော ကြောင့် ဖြစ်သည်။ မစ္စတာအိုင်းဇက်၏ ကင်မရာအလုပ် ပေါ်သွားပြန်ပြီဖြစ်သည်။

guyote.com

ရပ်တော့မောက်တွေ ရွံ့ပြင်တစ်လျှောက် ပြေးလွှားသွားနေသည်မှာ မြေမာပေါ်တွင် သွားနေသလို ကျွမ်းကျင်လှသည်။ ရပ်တော့မောက်မှာ တွေ့ကရာအကောင်များကို ကောက်စားရင်း တပျော်တပါးကြီး လျှောက်သွားနေကြသည်။ တချို့ကောင်တွေက ဂဏန်းတွင်းထဲ အမြီးထိုးထည့်၊ အညှပ်ခံကာ အမြီးဆွဲထုတ်၊ ညှပ်ပြီးပါလာသော ဂဏန်းကို ကိုက်ဖဲ့စားသောက်နေကြသည်။ မစ္စတာအိုင်းဇက် 'ဝမ်းဒါးဖူးလ်' အသံ ကျယ်သွားပြီး ကင်မရာကိုအသေချိန်ကာ မှန်ဘီလူးကို လှည့်နေသည်။

“သက်သတ်လွတ်စားတဲ့မောက်ပဲ မြင်ဖူးတယ်ဗျာ။ ဒီမောက်တွေက သက်ရှိတွေကို စားနေကြတာပါလား ပဲ့နင်း...”

“အသက်ရှင်သန်ဖို့က အရေးကြီးတယ်လေ ဆရာလေးရဲ့... စားစရာ ရှိတာပဲစားပြီး အသက်ရှင်ရမှာပေါ့ဗျာ။ သက်ရှိတွေပဲရှိတော့ သက်ရှိတွေပဲစားရ တော့တာနေမှာပေါ့။ ဒီကျွန်းပေါ်မှာ စားပင်သိပ်ရှိပုံ မရဘူးဗျ။ ရှိတဲ့အပင်တွေက လည်း စားလို့မရတာတွေနေမှာပေါ့။ ပျူးသီးတွေ ဒီလောက်ပေါတာ စားလို့မရလို့ ဒီကောင်တွေ မစားတာနေမှာပေါ့”

“အိုး... ဂွတ်ဒ်...”

ဒီတစ်ခါ မစ္စတာအိုင်းဇက် မန်းလိုက်သည့်ဆီမန်းက 'ဝမ်းဒါးဖူးလ်' မဟုတ်ဘဲ 'ဂွတ်ဒ်'ဖြစ်နေသဖြင့် ကိုထွန်းမြင့်အောင် လှမ်းကြည့်လိုက်သောအခါ မောက်ကလေးတစ်ကောင်မှာ ဂဏန်းတွင်းထဲချထားသော အမြီးကို နုတ်၍မရ သဖြင့် ခုန်ဆွခုန်ဆွဖြစ်နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။ တွင်းထဲကညှပ်ထားသည့် ဂဏန်းက ကြီးသဖြင့် နုတ်၍မရဘဲ ဖြစ်နေဟန်တူသည်။ ဂဏန်းအညှပ်ခံထားရ သဖြင့် မောက်ကလေးမှာ ပို၍နာကျင်နေဟန်ရှိသည်။ မစ္စတာအိုင်းဇက်က ဓာတ်ပုံ ရိုက်နေရာကနေ ကင်မရာလွယ်လိုက်ပြီး မောက်ကလေးတွေဆီ သွားနေသည်ကို တွေ့ရသည်။

“ဗျို့ ဆရာလေး... ဟိုလူကို တားလိုက်ဦး။ သွားမကိုင်နဲ့လို့... မောက် က နာနေတော့ သူ့ကိုသွားကိုင်ရင် ရန်မူလိမ့်မယ်၊ ကိုက်လိမ့်မယ်”

ကိုထွန်းမြင့်အောင်က မစ္စတာအိုင်းဇက်ကို လှမ်းအော်သတိပေးသည်။

“မောက်ကလေး ဒုက္ခရောက်နေပြီဗျာ။ သွားကယ်ရအောင်”

“မလုပ်နဲ့... မလုပ်နဲ့... ဒီမောက်ကနာနေတာ။ ခင်ဗျားကို လှမ်းကိုက် လိမ့်မယ်”

မစ္စတာအိုင်းဇက် တစ်ချက်တွေသွားသည်။ မောက်က ဂဏန်းညှပ်ထား

gyoe.com

သဖြင့် အမြီးထုတ်မရသည့်ကြားထဲ လူတွေရောက်လာသဖြင့် ပို၍ ထိတ်လန့်သွားသည်။ ဒီရေတွေက ပြန်တက်လာနေပြီဖြစ်သည်။ မစ္စတာအိုင်းဇက်ကို လှေဆီ မြန်မြန်ပြန်လာဖို့ ပဲ့နင်းက လှမ်းအော်သည်။ ကိုထွန်းမြင့်အောင်က ဘာသာပြန်ပြီး လှမ်းအော်သည်။

“မျောက်ကလေး ရေနစ်တော့မယ်။ လာကယ်ကြဦး”

“ခင်ဗျား မြန်မြန်ပြန်လှည့်ခဲ့။ ရေတက်လာပြီ။ မျောက်ကို ကယ်လို့ရမှာ မဟုတ်ဘူး။ ဒီကောင် ဒေါသဖြစ်နေတာ၊ ရန်မူလိမ့်မယ်”

“ကယ်ကြည့်မယ်... ခဏကလေး...”

“ရေတက်လာပြီ။ မြန်မြန်ပြန်လှည့်လာတော့။ အန္တရာယ်ရှိတယ်”

မစ္စတာအိုင်းဇက် မျောက်အနားကပ်လိုက်သောအခါ မျောက်က သူ့ကို လှမ်းခုန်ကိုက်သည်။ လက်အဖျားကလေးကို ကိုက်မိသွားသည်။ မစ္စတာအိုင်းဇက် မှာ မျောက်ကိုလည်း မကိုင်ရဲ၊ ကယ်ကလည်း ကယ်ချင်နှင့် ဒုက္ခရောက်နေသည်။ ဒီရေတွေက သူ့ခြေထောက်အောက်ကို ရောက်လာပြီး တဖြည်းဖြည်းဝါးမျိုလာနေသလို မျောက်ကလည်း ရေမွန်းနေပြီဖြစ်သည်။ မစ္စတာအိုင်းဇက် လှမ်းကိုင်ဖို့ ကြိုးစားကြည့်သေးသည်။ မျောက်က မြင်မြင်ရာ လှမ်းကိုက်သည်။

“မြန်မြန်ပြန်လှည့်တော့။ မမိဘဲနေလိမ့်မယ်”

ပဲ့နင်း လှမ်းအော်လိုက်ချိန်မှာ ဒူးဆစ်လောက်နစ်နေသော ရွှံ့ထဲရောက်နေသည့် မစ္စတာအိုင်းဇက်၏ ပေါင်ရင်းသို့ ရေရောက်နေလေပြီ။ မစ္စတာအိုင်းဇက် မှာ လှေရှိရာသို့ အမြန်လာသော်လည်း ရွှံ့ထဲတွင် ဒူးလောက်နစ်နေသော ခြေထောက်များကို ဆွဲနုတ်နေရရာ ရေက ဝမ်းဗိုက်အထိ နစ်လာသည်။ ပဲ့နင်းလည်း မနေသာတော့ဘဲ အမြန်ဆင်းလာပြီး မစ္စတာအိုင်းဇက်ကိုကူရန် ရွှံ့နွံထဲခြေထောက်ရုန်းရင်း လာနေသည်။ ရေက မစ္စတာအိုင်းဇက်၏ရင်ညွန့်ကို ရောက်လာခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ မစ္စတာအိုင်းဇက်က သူ့ကင်မရာကို အပေါ်မြှောက်ကိုင်ရင်း လှေဆီကို ခက်ခက်ခဲခဲလာနေရသည်။

သူနှင့်ပဲ့နင်း ဆုံမိချိန်မှာတော့ ရေက တစ်ကိုယ်လုံးနစ်သွားပြီ ဖြစ်သည်။ ရေကူးလိုက်ရတော့သည်။ လှေနားရောက်တော့ လှေက ရေပေါ်ပေါ်နေပြီ ဖြစ်သည်။ မစ္စတာအိုင်းဇက်ကို အလျင်ဆွဲတင်ရသည်။ ကင်မရာလည်း ရေစိုသွားသည်။

လှေပေါ်ရောက်တော့ မစ္စတာအိုင်းဇက်က မျောက်ကလေးကို သံယောဇဉ်မပြတ်ဘဲ လှမ်းကြည့်နေတာ မြင်လိုက်ရသည်။ ရေပြင်ကျယ်ကိုသာ မြင်ရတော့

သည်။ ရေစိုအဝတ်များ လဲလှယ်ပြီးနောက် ကင်မရာကိုဖွင့်ပြီး ရေသုတ်နေသည်။

“မျောက်ကလေးကိုလည်း မကယ်လိုက်ရဘူး။ သူ့ပုံလေးတောင် အနီး ကပ်ရိုက်ခွင့် မရခဲ့ဘူး။ ရိုက်ထားတာတွေလည်း ရေထိလို့ ပျက်ကုန်ပြီ”

“ကျွန်တော်တို့နဲ့မတွေ့လည်း ဒီကံကြမ္မာကိုတော့ သူ့ရှောင်လို့ လွတ်မှာ မဟုတ်ဘူး။ သူ့ကိုကယ်ဖို့ကျတော့ ကယ်မယ့်လူကို သူက ရန်လုပ်နေတော့ ကယ် လို့မရဘူး။ သူ့တရား သူ့စီရင်လိုက်တာပဲပေါ့ဗျာ။ ကျွန်တော်တို့အတွက်ကတော့ စိတ်မကောင်းဖြစ်ရုံပဲ တတ်နိုင်တော့တာပေါ့ဗျာ”

အပြန်ခရီးမှာတော့ ရွက်လှေက ပျူးပင်များဖြင့် ဝန်ပါလာခဲ့သည်။ မစ္စတာအိုင်းဇက် ပါလာသဖြင့် ပျူးပင်ကို အသင့်အတင့်လောက်ပဲ တင်လာခဲ့သည်။ ပင်လယ်ပြင်သည် နေစောင်းလာသည်နှင့်အမျှ အေးလာကာ လေကလည်း ပိုပြင်း လာသည်။ မစ္စတာအိုင်းဇက်ကတော့ ရေပြင်ကျယ်ထဲ ထိုးဆင်းသွားနေသည့် နေ ကိုကြည့်ရင်း ရွှေရောင်၊ ငွေရောင်၊ ပတ္တမြားရောင်၊ မဟူရာရောင် တောက်ပနေ သော ရေပြင်ကျယ်ကို တအံ့တဩဖြစ်ကာ ‘ဝမ်းဒါးဖူးလ်’ကို ဆီမန်းမန်းနေတော့ သည်။ ရိုက်၍ မရတော့သော ကင်မရာကိုလည်း တဆဆလုပ်နေသည်။

“ခင်ဗျားတို့ဆီမှာ ဒီလောက်လှတဲ့ ပင်လယ်ရှုခင်းတွေ ရှိတာဗျာ။ ပြီးတော့ စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းတဲ့ ပင်လယ်ပြင်သဘာဝတွေကလည်း အများကြီးနော်။ ဒါတွေ နိုင်ငံတကာကို ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် ပြသင့်တယ်။ ဒါမျိုးတွေ စိတ်ဝင်စားတဲ့ ကမ္ဘာလှည့်ခရီးသည်တွေ အများကြီးရှိတယ်ဗျ”

ပင်လယ်က သူ့အစီအစဉ်နှင့်သူ သူ့ခရီးကိုသွားနေချိန်တွင် ရွက်လှေ ကလေးကလည်း ကြယ်ရောင်အောက်တွင် ပြုံးပြုံးပြက်နေသော ရေပြင်ပေါ် ရှုပ် တိုက်ပြေး၍ ခရီးနှင့်နေလေသည်။

ဟိုတယ်မဂ္ဂဇင်း၊ မေလ၊ ၂၀၀၅ ခုနှစ်။

မုန်တိုင်းယန္တရား

ရုတ်တရက် အသက်ရှူကျပ်သလို ဖြစ်လာသည်။

အသက်ရှူကျပ်လာသလို ဖြစ်လာသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် ကျောထဲက စိမ့်သွားပြီး ကြက်သီးတွေထလာသည်။ ဆံပင်တွေ ထောင်တက်သွားပြီး လည်ချောင်းထဲတွင် အပြင်ကညှစ်လိုက်သလို ခံစားလိုက်ရသည်။ ပါးစပ်ကို ယောင်ဟပြီး အသက်ကို အရရှူလိုက်မိသည်။ လှေထဲက အခြားသူတွေကို ကြည့်လိုက်တော့လည်း သူတို့ကိုယ်တိုင်ပါ ကျွန်တော့်လိုခံစားနေရပြီး သူတို့ကပါ ကျွန်တော့်ကို လှမ်းကြည့်လိုက်တာနှင့် ဆုံသွားသည်။ မိုးကောင်းကင်က ကြည်လင်သန့်စင်နေပြီး ရာသီဥတု အခြေအနေကလည်း လေပြည်လေးသုတ်ကာ အဆင်ချောနေချိန် ဖြစ်သည်။ ရုတ်ခြည်းဆိုသလို ကျွန်တော်တို့နှာခေါင်းထိပ်ကလေးတွေ ဆောင့်ယူသွားသလို ခံစားလိုက်ရသည်။

“အားလုံး စိတ်ငြိမ်ငြိမ်ထားကြ။ မုန်တိုင်းလာတော့မယ်။ ကမ်းနဲ့အနီးဆုံးကို ဦးတည်ကြရအောင်။ လေမရှိတော့ဘူး။ တက်ပြင်ကြတော့”

ပဲ့နင်းက သူ့လူတွေကို လှမ်းသတိပေးရင်း တာဝန်ပါပေးလိုက်သည်။ လှေလုပ်သက် ရင့်နေပြီဖြစ်သော ပဲ့နင်းကြီးနှင့် လှေသားတစ်ယောက်ကတော့ အခြေအနေကို ရိပ်စားမိပုံရသည်။ ကျန်လှေသားများမှာ လတ်တလော ကျွန်တော်ဆွဲခေါ်လာခဲ့သူတွေဖြစ်သည်။ သူတို့မှာ ပင်လယ်ပြင်အတွေ့အကြုံ ကောင်းကောင်း

မရှိကြသေး။ ပဲ့နင်းက မုန်တိုင်းလာတော့မယ် ဆိုတာနှင့်ပင် သူတို့မျက်နှာတွေ ပြောင်းသွားကြသည်။ ကြောက်ရွံ့စိတ်က ငယ်ထိပ်ကို ရောက်သွားကြပုံရသည်။

ကျွန်တော်တို့ ရွက်လှေကလေးမှာ ခုနစ်လခန့်သာရှိပြီး ဦးရွက်ပဲ့ရွက် နှစ်ခုကို ပြည့်ပြည့်စုံစုံ တပ်ဆင်ထားသည်။ ကျွန်တော်တို့၏ ခရီးစဉ်က မော်လမြိုင် ကနေ ကော့သောင်းအထိ ဖြစ်သည်။ ခရီးတာကိုကြည့်လျှင် ရွက်လှေတစ်စီးအဖို့ ဝေးသောခရီးတာဟု တွက်လိုက် တွက်နိုင်သည်။ လေကြောမသင့်လျှင် တစ်လ ကိုးသိတင်း သွားရချင်သွားရနိုင်သည်။

စောစောကတော့ လေပြည်ကလေးက မြောက်ကနေ တောင်ကိုတိုက် ခတ်နေသဖြင့် တက်မကူးဟုခေါ်သော ရွက်တိုက်နည်းကိုသုံး၍ ရွက်တိုက်လာ သည်။ ထိုနည်းကို နောက်ပိုးဟုလည်း ခေါ်တတ်သလို တက်မကူးနောက်ပိုးဟူ၍ လည်း တွဲ၍ခေါ်ကြသေးသည်။

တက်မကူးနောက်ပိုး ရွက်တိုက်နည်းမှာ မိမိဦးတည်မည့်အရပ်ဘက်ကို တိုက်ရိုက် တိုက်ခတ်နေသောလေကို အသုံးပြု၍ ရွက်လေခံသော နည်းတွေထဲက တစ်နည်းဖြစ်သည်။ ဦးရွက်နှင့် ပဲ့ရွက်ကို တစ်ဖက်တည်းတွင်ထား၍ ရွက်ချင်းပြိုင် အားဖြည့်သောနည်းဖြစ်သည်။ တက်မကူး ရွက်နှစ်စုံဆွဲအားကြောင့် လှေကလည်း တစ်ခြမ်းစောင်း၍ သွားနေသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ လေကောင်းကောင်းရလျှင် လှေနံမှ ရေဝင်လာသည် အထိ လှေက တစ်ခြမ်းစောင်းသွားတတ်လေသည်။ တက်မကူး နောက်ပိုး ရွက်တိုက် နည်းသည် သွားလိုရာဘက်သို့ တိုက်ရိုက်ဦးတိုက်ပြီး ရွက်လေ အားပြည့်ရသဖြင့် ခရီးကလည်း တွင်သည်။

ကျွန်တော်တို့ရွက်လှေထဲတွင် လှေဝန်ခံအတွက် အာလူးအိတ်တွေကို တင်လာရာ ရေငန်မထိအောင် ဂရုစိုက်၍ ထည့်လာခဲ့သည်။ လှိုင်းလေမိလျှင်တော့ ရေစိုနိုင်သည်။ ပလတ်စတစ်အထူစားဖြင့် ထုပ်ပိုးသလို ထည့်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ လှေဝန်ခံရအောင်သာ ထည့်လာခြင်းဖြစ်သဖြင့် များများစားစားတော့ ပါမလာခဲ့ပါ။

ယခုခရီးစဉ်ကို ကျွန်တော်စီစဉ်ကတည်းက ရွက်လှေအတွေ့အကြုံရလို၍ စီစဉ်ခြင်းဖြစ်ကာ နွေပီပီအချိန်ကာလကို ကျွန်တော် ရွေးချယ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ နွေပီပီ ပင်လယ်ပြင်အနေအထားကို ယုံကြည်ထည့်တွက်၍ လေမလာလျှင် သုံး နိုင်သော စက်ကလေးတစ်လုံးလောက်ကိုပင် မထည့်ခဲ့ပေ။ ရွက်ချည်းသက်သက် သွားရသော အတွေ့အကြုံနှင့် အခက်အခဲကို ရင်ဆိုင်ကြည့်လိုခြင်းကြောင့် စက် မထည့်ခဲ့ခြင်းလည်း ဖြစ်သည်။

“ကြည့်ရတာ မိုးဝင်တော့မယ်နဲ့တူတယ်ကွ။ မိုးဦးလေဦး အငွေ့အသက်
တွေ ရနေပြီ”

စောစောက ပဲ့နင်းက ယင်းကဲ့သို့ ပြောထားခဲ့သေးသည်။ ယခုတော့
လေငြိမ်သွားပြီ။ တက်ဆင်ပြီး လှော်ခတ်နေကြရသည်။ လှော်သာလှော်နေရသော်
လည်း ကျွန်တော်တို့လှေမှာ ပါလာသည့်လူတွေက ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင် လှော်ခတ်
တတ်သူများ မဟုတ်ကြပေ။ စက်လှေတွင် နည်းနည်းပါးပါး ဝင်လုပ်ဖူးသူတွေ
ဖြစ်နေသည်။ ရွက်အကြောင်းကိုပင် ခရီးမထွက်မီ ပြင်ဆင်နေချိန်မှာပင် တက်သုတ်
ရိုက် သင်တန်းပေးထားခဲ့ရသူတွေ ဖြစ်သည်။ လှော်တက်လှော်ခတ်နည်းကိုလည်း
ပြရုံသာပြထားရပြီး လက်တွေ့ လှော်ခတ်လေ့ကျင့်ထားကြသူများ မဟုတ်ပေ။
လက်တွေ့လှော်ခတ်တော့ အပြောလွယ်၊ အမြင်မခက်သလောက် ပုံစံမကျဘဲဖြစ်
နေတာကို တွေ့ရသည်။ ကမ်းမမြင်လမ်းမမြင် ပင်လယ်ပြင်တွင် ဘယ်လောက်
လှော်ခတ်၍ ဘယ်လောက်ခရီးပေါက်မည်မှန်းလည်း မခန့်မှန်းတတ်တော့ အား
မပါတာ၊ စိတ်မတင်းတာလည်း ဖြစ်နိုင်သည်။

ရင်ထဲက အသက်အောင့်ထားရသလို အခံရခက်လာသည်။ လေယာဉ်
စီးစဉ် အမြင့်ရောက်သည့်အခါ ခံစားရသည့် ခံစားမှုမျိုးနှင့်ဆင်သော်လည်း ယခု
ခံစားရတာက ပို၍အနေရခက် ပြင်းထန်သည်။ ကျွန်တော်တို့ဝန်းကျင်တွင်
ကျွန်တော်တို့ရှုစရာ လေမရှိတော့သလို ဖြစ်နေသည်။

“စိတ်ငြိမ်ငြိမ်ထားကြ။ မုန်တိုင်းလာတော့မသိ။ လေဆင်နှာမောင်းလည်း
ဖြစ်နိုင်တယ်။ လေဆင်နှာမောင်းနဲ့ မုန်တိုင်းက သူလာတော့မယ်ဆိုရင် သူပတ်
ဝန်းကျင်က လေတွေကို လှမ်းစုပ်ယူလိုက်တာ။ လေအားဖြည့်လိုက်တာပေါ့။ ဒီဘက်
မှာ လေဖိအားနည်းရပ်ဝန်း ဖြစ်လာတယ်။ ပတ်ဝန်းကျင်ကလေတွေနဲ့ ဖွဲ့တည်ပြီး
လေဆင်နှာမောင်းတိုက်တာ။ မုန်တိုင်းဝင်တာတွေ ဖြစ်သွားတာ။ အဲဒါကြောင့်
စောစောက လေပြတ်သွားသလိုဖြစ်ပြီး အသက်ရှူကျပ်သွားတာပဲ။ ဒါပေမဲ့ ဒါက
သိပ်မကြာဘူး။ လေဆင်နှာမောင်းနဲ့ မုန်တိုင်းတိုက်မယ့်နေရာနဲ့ နည်းနည်းဝေးလို့
ဒီလောက်ခံစားရတာ နီးရင်တော့ ပိုခံစားရတယ်။ ဒါပေမဲ့ လေဆင်နှာမောင်းနဲ့
မုန်တိုင်းက မြန်တယ်။ ခဏကလေးနဲ့ ရောက်လာနိုင်တယ်။ ပုဆိုးတွေ ကွင်းသိုင်း
ထားတာ ကောင်းတယ်။ ယောက်ျားချင်းပဲကွာ။ ဘောင်းဘီမပါလည်း ကိစ္စမရှိပါဘူး”

ပဲ့နင်းက အနေအထားကိုရှင်းပြပြီး သတိပေးသည်။ ရယ်သလိုမောသလို
လည်း ဖော့ပေးလိုက်သည်။

mgyoe.com